

De MOT zit erin

Komedie

van

Luc Kerkhofs

kerkhofs.luc@skynet.be
<https://www.luckerkhofs.be>

ALMO
Jan Van Rijswijcklaan 282
2020 Antwerpen
03/260.68.10

Personages:

5 D & 4 H

- **MIE GRIJN:** 65, boerin, te braaf, een beetje moederkloek, staat wel op haar strepen maar het haalt niet veel uit onder het strakke gezag van haar echtgenoot Fuup die het toch altijd beter weet. Toch wil ze zich deze keer laten gelden en daar heeft ze alle redenen voor, alhoewel ze in haar binnenste steeds een meeloper zal blijven.
- **FUUP VANDEZANDE:** 65, haar echtgenoot, boer, gierigaard, hartlijder, ziet niet meer zo best, runt de boerderij maar is eigenlijk lui, schuift het grote werk meestal door naar zijn hulpje Juul. Heeft zelfs nog geen tractor, laat staan een auto, ploegt het land nog met z'n paard. Haat het als vreemde passanten zijn veld betreden. Heeft enkel oren voor z'n enige kleinzoon Nick die bij hem in de bovenste lade ligt.
- **FIEN ZJIP:** 50, vriendin van Mie, verschuilt zich steeds achter Mie, eet veel zijkjes, dat zijn harde snoepjes en daarmee trakteert zij ook constant, vandaar haar naam "Fien Zjip". Komt meestal met het nieuws dat er voor haar financieel weer iets te rapen viel. Durft al eens tegen de autoriteit van Fuup ingaan, maar wordt dan meestal ingepakt door zijn wederwoord.
- **NICK:** 20, hun kleinzoon die bij hen inwoont, zijn ouders bevinden zich in Australië waar z'n vader als ingenieur een dam bouwt. Via Skype houdt hij contact met z'n ouders. Studeert aan de universiteit in Leuven en kan voor de rest z'n plan maar al te goed trekken. Hij heeft toch een enorm respect voor z'n beide grootouders en laat dat ook blijken. Tracht hen ook met veel druk aan te sporen wat moderner te gaan leven, maar vangt steeds bot.
- **STEF:** 25, vriend van Nick, student, beetje losbol maar toch onderdanig als z'n vriend Nick het voortouw neemt. Past zich meestal aan aan de plaatselijke situatie en speelt het spel mee want wat komt dat komt.
- **JUUL:** zwakzinnige buurjongen met rosse haar, hulpje van Fuup, er is duidelijk een hoek af, alhoewel hij op sommige momenten de nagel op de kop durft slaan. Draagt constant een vuile oranje werkoverall en heeft meestal mest aan z'n laarzen hangen. Heeft constant knikkers in z'n zakken zitten die hij dan tot vervelends toe laat circuleren.
- **BETTY:** 25, braaf buurmeisje, begint aan haar eerste werkdag als journaliste van het plaatselijk "Gazetteke". Passeert bijna dagelijks op de boerderij bij Mie en Fuup, al was het maar om hen uit de nood te helpen. Begrijpt de absurde situatie van Nick wel.
- **MEVR PANNEMANS:** strenge controleur van de Vlaamse Mestbank die Fuup het vuur aan de schenen legt.
- **ELLEN TIELEMANS:** archeologe

Decor:

Huiskamer van een boerderij. Het leven heeft hier stilgestaan. Hier is alles oud, er is duidelijk geen comfort, maar het is er wel gezellig.

Linksvoor; deur naar de badkamer met een sleutelgat, een raam dat uitzicht geeft op de oprit van de boerderij. Fond van links naar rechts: deur naar de keuken, een oude kachel, begin van een houten trap die naar de slaapkamers leidt. Rechts; oude dressoir, deur naar de stal.

-Verdeeld in de kamer; tafel met vier stoelen, oude zetel met krantenhouder, hier en daar wat accessoires, kachel, radio, een vaste telefoon, ergens tegen de muur hangt een oude foto van een fanfare waarop Fuup als fiere vaandeldrager staat.

TAFEREEL 1

(Er staat een doos eieren op tafel. Mie herstelt een sok. Fuup draagt een werkbroek met bretellen, hij bladert door de krant en bekijkt enkel de prentjes, soms ondersteboven. Hij slurpt aan de pot koffie die op de kachel staat)

- MIE: Stop daarmee, ge gaat uw bakkes nog eens verbranden...!
- FUUP: Die stoof brandt toch niet in augustus.
- MIE: Nee, maar die koffie kan wel heet zijn.
- FUUP: Dan zal ik 't wel voelen zeker. (drinkt en gorgelt plagend, zet dan plots luide marsmuziek op)
- MIE: (schrikt) Zet dat af...! Ik kan zo geen sokken stoppen want dan zit ik seffens met die naald in m'n vingers.
- FUUP: (zet de muziek uit) Wanneer maakt gij nog eens pudding met koekjes?
- MIE: Dat is 't enige waar gij aan denkt "pudding met koekjes".
- FUUP: En ge moet nog oogdruppels in m'n ogen doen.
- MIE: Gij moet eens voor nen bril gaan.
- FUUP: Nee. Zo'n bril dampst soms aan en dan zie ik helemaal niks meer.
- NICK: (komt van de badkamer) De lavabo in de badkamer ligt vol haar. Gij moet het scheerapparaat reinigen na 't scheren, hé Bompa...!
- MIE: Is 't weer van dat...? We leven hier maar met ons drie en daar zit ene plekpot tussen en 't is altijd dezelfde. Maar meneer ziet niks zonder bril.
- NICK: Dan moet gij eens naar de oogarts gaan, hé Bompa.
- FUUP: Zo'n oogarts, daar betaalt ge u blauw.
- NICK: Dat is normaal. Die mensen moeten studeren tot hun 25ste.
- MIE: Ik zal 't weer maar gaan opkuisen zeker. (af naar de badkamer)
- FUUP: Wanneer moet gij terug naar uw kot in Leuven, Nick?
- NICK: Eind september. Ik heb nog wat vakantie.
- FUUP: (met enige aarzeling) Hebt gij..., hebt gij al iets...
- NICK: (onderbreekt) Jaja, ik moet enkel dat kot nog opkuisen.
- FUUP: Neenee, ik bedoel; hebt gij al kennis met een meisje?
- NICK: Daar heb ik nog tijd genoeg voor, hé Bompa. Ik ben nog maar just 20 jaar geworden.
- FUUP: Ik was al getrouwd op m'n 20 jaar. Omdat wij moesten trouwen. Ja, als 't ergens kriebelt dan moet er gekrabd worden hé. (aarzelend) Kriebelt het..., bij u..., nog nergens...?
- NICK: Maar nee. (gaat richting trap) Ik ga op m'n kamer nog wat skypen met m'n ouders. Hebt ge geen goesting om hen eens iets te zeggen?
- FUUP: Nee, als ik het gezicht van uwe pa zie dan moet ik gaan overgeven.
- NICK: Onze pa is wel iemand die z'n mening durft zeggen, maar daarom is 't nog gene slechte.
- FUUP: Ik moet er niks van hebben van mensen die dag en nacht ne plastron dragen.
- NICK: Dat brengt z'n werk mee. Hij is bedrijfsleider dammenbouw en daar staat 100 man onder hem. Wat voor verantwoordelijkheid moet hij wel niet dragen. Als daar zo'n dam doorbreekt dan staat heel Australië onder water.
- FUUP: Ik ben hier ook bedrijfsleider op ons boerderij en ik draag gene plastron.
- NICK: Uw werknemers zijn geen mensen, maar koeien, varkens, geitenbokken, kiekens en wat nog allemaal.

- FUUP: Mijn werknemers komen nooit te laat, zijn altijd stipt, doen hun werk goed en ze zijn niet bij ne vakbond. Maar voor uwe pa zijn boeren als wij alleen maar uitschot.
- NICK: Dat is niet waar, Bompa. Gij denkt dat maar. En wat hebt ge tegen ons ma dan? Dat is wel uw dochter hé.
- FUUP: Ons Krista is enig kind en als ik er tegen praat dan gaat 't altijd over geld, geld en nog eens geld..
- NICK: (geldgebaartje) Gij hebt er ook veel op uwe spaarboek staan, hé Bompa.
- FUUP: Ja, en die blijven daar staan tot ons Mie en ik onze kop gelegd hebben. Hebt gij het hier niet goed bij ons?
- NICK: Jawel, ik kom niks tekort.
- FUUP: Wel dan. Als gij iets vraagt dan krijgt ge 't. Wie betaalt uw studies in Leuven? WIJ, hé vriend. Wie heeft uwe auto betaald? WIJ hé. Dan hebt ge toch geen klagen.
- NICK: Ik ben alleen niet tevreden met de slechte relatie tussen u en mijn ouders. Wat gaat ge doen als die binnen twee jaar terugkomen naar België? Gij zijt in staat om die hier buiten te sjotten.
- FUUP: Die kans zit er dik in.
- NICK: 't Wordt hoogtijd dat gij eens wat positiever in 't leven gaat staan. Soms heb ik 't gevoel dat gij uzelf niet gere ziet.
- FUUP: Ik heb meer plezier aan ons beesten dan aan andere mensen.

(Mie komt ondertussen van de badkamer)

- NICK: (vervolgt) Volgens mij gaat gij met zo'n ingesteldheid nooit 100 jaar worden.
- FUUP: Nee, 105 is ook goed.
- NICK: (tot Mie) Ge kunt er geen rechte voor mee ploegen.
- MIE: Tegen wie zegt ge 't.
- NICK: Allé, ik ga nog wat skypen met Australië.
- MIE: Doe uw ma en uwe pa de groeten van mij
- NICK: Zal ik doen, Bomma. (af langs de trap)
- FUUP: (roept hem nog na) Van mij niet...!
- MIE: Hoelang woont onze Nick al bij ons in?
- FUUP: Al twee jaar. Moeten wij hem niet helpen om aan een lief te geraken?
- MIE: Hebben ze u 45 jaar geleden moeten helpen zoeken naar een lief?
- FUUP: Nee, maar ik moest 't doen met den overschot. (slaat plagend op Mie haar achterwerk)
- MIE: Amaai merci.
- FUUP: Ge staat breed, Mie. Als ge een rund waart dan waart ge gereed voor den abbattoir.
- MIE: Kijk eens naar uw eigen hé, bemoeial.
- FUUP: (veert recht) En nu moet ik eerst mijne rug gaan uitschudden.
- MIE: Nee, we gaan eerst uw oogdruppels indoen. En ge moet eens een ander broek aantrekken want van deze kunt ge soep koken.
- FUUP: Hebt ge al gewassen met uw nieuw wasmachien?
- MIE: Dat komt wel in orde.
- FUUP: 1.000 euro voor nen hoop ijzer met wat lichtknopjes op.
- MIE: Dat is uw eigen schuld. Meneer steekt een mand wortelen in mijn oud wasmachien om 't zand eraf te krijgen.

- FUUP: (ontwijkt onderwerp) Als rosse Juul komt zeg 'm dan maar dat hij alles gereed moet zetten om patatten te gaan rooien.
- MIE: Gij moet niet zolang op toilet blijven zitten. Ge gaat nog eens last krijgen van 't speen.
- FUUP: Wat erin zit moet er toch terug uit. (af naar de badkamer met de krant)
- MIE: (roept hem na) Ja, maar bij u duurt dat altijd nen halve dag. (bij zichzelf) Allé, we zijn weer een halfuur gerust.

(Juul komt van de stal met een brief. Hij heeft merkbaar een mentale achterstand)

- JUUL: (overhandigt de brief aan Mie) Deze brief zat in uw brievenbus.
- MIE: (leest afzender) Vlaamse Mestbank. (stopt de brief op de schouw, dan tot Juul) Hoe dikwijls heb ik u al gezegd dat ge uw voeten moet vegen aan de mat? Kijk hier, ik kan weeral opnieuw gaan stofzuigen.

(Juul veegt z'n laarzen af aan de deurmat. Hij zit meestal met de handen in z'n zakken. Het is zijn gewoonte om enkele knikkers in z'n zakken te laten circuleren wat een vervelend getik tot gevolg heeft)

- JUUL: (toont een knikker) Kijk eens wat ne schone, Mie...!
- MIE: Ja, dat is echt ne schone. Hij heeft bijna de kleur van uw haar.
- JUUL: Is de Fuup niet thuis?
- MIE: Jawel, hij zit op 't gemak.
- JUUL: Heeft 'm gezegd wat ik moet doen vandaag?
- MIE: Ja, alles klaarzetten om patatten uit te doen.
- JUUL: Waar heeft de Fuup z'n manden staan?
- MIE: Kom, ik zal wel eens meegaan.

(Juul en Mie af langs de stal. Nick komt van de trap terwijl z'n gsm rinkelt)

- NICK: (in z'n gsm) Dag Stef. Kusje. - - - - Ja, ik weet dat ik het hier moet gaan vertellen, maar ik durf niet. - - - - Wij twee in een appartement? Dat gaan wij nooit kunnen betalen, hé schatteke. - - - - We kunnen hier eventueel samenwonen, maar dan moet er eerst gepraat worden met den Bompa. En ik heb de moed niet. - - - - Wat zegt ge? Homofuob? Nee, den Bompa is homo-Fuup...!

(Mie komt van de stal. Nick zet onmiddellijk z'n gsm uit)

- MIE: Al gedaan met skypen?
- NICK: Ja, het contact was uitgevallen. (aarzelend) Bomma, kunt gij eens efkes..., aan tafel gaan zitten? Ik zit met een dik probleem.
- MIE: (zet zich samen met Nick aan tafel) Zit ge in geldnood?
- NICK: Nee.
- MIE: Stukken aan uwe auto?
- NICK: Nee.
- MIE: Dan moet het wel een serieus probleem zijn.
- NICK: Ik mag hier al twee jaar gratis wonen. Ge zijt allebei goed voor mij en...
- MIE: Kom Nick, niet rond de pot draaien, gooi het maar op tafel, voor alles bestaat er een oplossing.

NICK: Ik ben voor de jongens...!
 MIE: Welke jongens?
 NICK: Ik ben homo en ik heb al een vriend. En ik heb schrik dat den Bompa dit te weten komt.
 MIE: (helemaal van haar melk) Homo...? Oeioei..., ik hou m'n hart vast als dit aan onze Fuup z'n oren komt. Die slaat hier alles kort en klein.
 NICK: 't Is nog maar pas, maar we gaan rustig beginnen.
 MIE: Ja, dat zou ik ook doen want zo de eerste keer..., amaaai m'n oren...!
 NICK: Ik heb de Stef leren kennen op de universiteit in Leuven.
 MIE: Pssst..., niet te luid. Onze Fuup zit in de badkamer. Als hij dit hoort dan schiet hij er zijne kaas bij in. Hij moet nu al pillekes pakken voor z'n hart.
 NICK: Dus voor u is dat geen probleem...?
 MIE: Helemaal niet, voor mij is dat allemaal eender. Ik had dat trouwens al langer in 't snuitje. Ik vraag me alleen af hoe we dat aan onze Fuup z'n verstand gaan brengen.
 NICK: Misschien zet hij mij wel op straat.
 MIE: Die hoeft hier niemand op straat te zetten. Gij zijt onze enige kleinzoon en ge BLIJFT onze kleinzoon, ook als ge voor de eigen partij kiest.
 NICK: Merci Bomma. Ik ben blij dat ge er zo over denkt.
 MIE: Probleem is; hoe kunnen we onze Fuup temmen?
 NICK: Daar hebt ge al straffe kettingen en breekijzers voor nodig.
 MIE: En hoe werkt dat zo twee venten bijeen...?
 NICK: Kom hé Bomma, dat ga ik hier niet aan uwe neus hangen.
 MIE: Ik zie maar één oplossing; we maken van Stef een "Steffie".
 NICK: De Stef verkleed in een vrouw...? Nee, den Bompa gaat zeker zijn mannenstem herkennen.
 MIE: Maak er dan een Zweedse van om nog meer verwarring te stichten.
 NICK: Dan moeten we nog ne Zweedse dictionaire gaan kopen.
 MIE: Bijlange niet. Ge zet in elk woord een "eu" en onze Fuup is verkocht. Die ouwe sasa begrijpt daar toch geen fluit van. En hij ziet niet meer zo goed. (met binnenpretjes) Gisteren sloeg hij nog naar een vlieg en 't was een punaise...!

(Fuup komt van de badkamer en het gesprek valt onmiddellijk stil)

FUUP: Ik ben weer ne kilo lichter.
 MIE: Onze Nick heeft groot nieuws. Hij heeft een lief.
 FUUP: Oh ja...? Eindelijk. Ik dacht al dat ge voor de pot waart. Hoe heet ze?
 NICK: Stef...
 MIE: (vervolgt) ...fie...! Stef-fie. En ze is van Zweden.
 FUUP: Dat is nog niet bij de deur.
 MIE: Hij moet Steffie hier maar eens komen voorstellen. We gaan haar een diner aanbieden waarvan ze achterover valt.
 FUUP: Ook niet overdrijven, hé Mie.
 NICK: Okee, volgende week want nu is ze nog met vakantie in Spanje.
 FUUP: Waarom zijt gij niet mee met haar?
 NICK: Zijn ouders zijn daar ook en die vinden het nog iets te vroeg.
 FUUP: Ge bedoelt "haar"..., haar ouders natuurlijk.
 NICK: Jaja natuurlijk, haar ouders. (veert recht) Ik ga nog wat skype met ons ma. (af langs de trap)

- FUUP: Eindelijk...! Er komt beweging in de zaak. Daar zullen rap kinderen van komen. Ziet ge mij hier al zitten met zo'n klein frulleke op mijne schoot?
- MIE: Neenee, onze Nick moet eerst z'n studies afmaken.
- JUUL: (op van de stal) Wat vindt ge van mijne overall, Fuup?
- FUUP: Schoon. Past heel goed bij uw haar. Ik zal u nu wel herkennen als ge nog eens aan m'n bonen zit.
- JUUL: De week is om, hé Fuup. (geldgebaartje) Wanneer worden de duiven nog eens gelost?
- FUUP: Ge wilt zeggen dat ik mijne portefeuille moet bovenhalen zeker?
- JUUL: En vandaag geen klein briefke hé, ik heb de voorbije week hard moeten werken.
- FUUP: Nee, ge krijgt vandaag een rood briefkes. (zoekt in z'n portefeuille)
- JUUL: (toont) Ik heb nog ne zware knikker gevonden op 't land. Deze week moet ge mij niks geven als ik deze knikker mag houden.
- FUUP: (bestudeert het bolletje) Ge krijgt die binnenkort, ik ga eerst eens nakijken waar dat bolleke vandaan komt. (legt het bolletje weg)
- MIE: Fuup, trek nu maar eens eerst een andere broek aan.
- FUUP: Ook een oranje, gelijk de Juul?
- MIE: Nee, een grijze, dat past goed bij uw haar.

(Telkens Fien Zijp toekomt zal ze eerst op het vensterraam tikken)

- FUUP: Madam "Tjing Tjing" is daar weer. Wat zal ze nu weer weten?
- MIE: Fien Zijp is een braaf mens. Soms ben ik al eens blij dat ze binnenspringt. Zo komen wij tenminste nog wat nieuws te weten uit het dorp.
- JUUL: Waarom heet die "Fien Zijp" ...?
- FUUP: Omdat ze altijd trakteert met haar zijpkes en die komen mijn strot uit. Dat ze haar geitenkeutels zelf opeet.
- FIEN: (op van de keuken, maakt geldgebaar) Tjing Tjing..., we trekken weer terug van de belastingen.
- FUUP: Ge moet niet schoon zijn om geluk te hebben in 't leven.
- FIEN: Iemand een zijpke...? (trakteert, behalve aan Juul)
- JUUL: Oh en ik krijg er geen...? Dan moogt gij mijn knikkers niet zien. (steekt z'n tong uit naar Fien, dan boos af via de stal)
- FIEN: Die rosse drol vertrouw ik voor geen haar. Dat is ne vrouwenzot. Die kleedt u uit met z'n ogen...!
- FUUP: Rosse Juul doet soms wel raar, maar hij doet geen vlieg kwaad.
- FIEN: En dan draagt hij nog zo'n oranje overall. 't Is just ne kanariepiet. Wat zeg ik, ne kanarie-kwiet ja.
- MIE: Die oranje overall draagt hij sinds onze Fuup eens op hem geschoten heeft met z'n tweeloop. Die dacht dat ze zijn bonen aan 't stelen waren.
- FIEN: Ik heb schrik van hem want dat is ne zot. Naar 't schijnt gaat hij altijd aan de stoelen ruiken waar een vrouw opgezeten heeft. Is dat nog normaal? Ik hoop maar dat hij mij niet gaat bepotelen omdat hij altijd naar mijn benen loert.
- FUUP: Een vrouw van 50 jaar moet daar tegen kunnen.
- FIEN: Ik geef u op een briefke, ik durf niet alleen in één kamer zijn met rosse Juul. Waarom heeft die knikkers in z'n zakken zitten?
- MIE: Ik heb rosse Juul nooit anders gekend. Hij is al van kindsbeen af verzot op knikkers. Maar wij hebben er veel hulp aan.

FIEN: Ze moeten zo'n gasten vaststeken.

MIE: De boerderij is z'n leven. En z'n ouders zijn blij dat hij hier z'n ei kwijt kan.

FUUP: Hoe is 't met uwe Leon? Kan die ook z'n ei kwijt?

FIEN: Onze Leon zit daar maar te zitten hé. Is werkloos, is mensenschuw en komt nooit buiten, speelt op de beurs, leest de gazet van voor naar achter en van achter naar voor. Hij praat enkel met de vrouwelijke facteur die dagelijks zijn gazet brengt. Hij komt goed overeen met die vrouwelijke facteur want hij presenteert haar zelfs elke dag ne koffie en dan ben ik weg hé. Ik moet niks hebben van die vrouw. Het is een lelijk wijf, maar ze heeft wel twee grote koplampen. En volgens mij trekt dat onze Leon aan.

MIE: Misschien is dat een reden voor uwe Leon om eens neffen de pot te pissen.

FIEN: Nee, zoiets zou onze Leon nooit doen. Die is zo trouw als ne straathond.

MIE: En hoe is 't met de Kevin?

FIEN: Onze Kevin is nog altijd vrijgezel hé.

FUUP: Al 30 jaar en vies van de vrouwkes...? Ne mens zou op den duur nog beginnen denken dat het een jeanet is.

FIEN: Neenee. Onze Kevin is verliefd op z'n werk. Iedereen stoeft over hem. Vroeg of laat zal hij promotie krijgen. (snuift) Wat stinkt hier...?

MIE: Dat is onze Fuup z'n broek. Die heeft hij al drie weken aan.

FIEN: Fuup, gij zijt een gierige pin...!

FUUP: Ikke gierig...? Ons Mie heeft pas een nieuw wasmachien gekregen.

MIE: Ja, het tweede in 30 jaar.

FIEN: (presenteert het zakje) Hier, pak nog een zijpke.

FUUP: Nee...! Dat plakt aan m'n vals gebit. (af langs de stal)

FIEN: Wat heb ik gehoord? Ge zit met een schaap met 5 poten. Of heeft de Fuup de navelstreng te lang afgeknipt...?

MIE: Ja, onze Fuup geeft hen een speciaal kruid en daardoor komt dat.

FIEN: Wacht maar tot ze dat bij de dierenbescherming te weten komen, dan hangt 'm, uwe Fuup. Nog nieuws van Krista en Guido uit Australië?

MIE: Ze willen een maand op vakantie komen, maar ze mogen niet van Fuup want hier lopen ze in de weg met al dat werk op de boerderij, zegt 'm.

FIEN: Ik verschiet ervan dat ge een nieuw wasmachien mocht kopen van hem.

MIE: Ik moet er nog mee leren werken want er staan nogal wat knopjes en lichtjes op.

FIEN: Dat is de moderne tijd, hé Mie. Wacht maar tot ze op de mens ook van die knopjes gaan zetten.

MIE: Ik heb er nochtans ook al twee.

FIEN: Ik ook, maar onze Leon is 't vergeten waar ze staan, denk ik.

MIE: Onze Fuup zoekt ze wel, maar meestal is dat als 'm aan 't dromen is.

FIEN: De Fuup moet het werk op de boerderij afbouwen en genieten van z'n pensioen. Hij is 65 jaar hé.

MIE: Och Fien, hij kan z'n beesten niet missen. Als hij al z'n beesten moet wegdoen dan gaat 'm dood, en dat wil ik ook niet.

FIEN: Soms vraag ik mij af of mijn leven al voorbij is. Ik ben 50 jaar en ik ben nog niet uitgeblust. Als ik naar ne film op den TV kijk dan krijg ik soms nog wel eens goesting.

MIE: Kortom, bij uwe Leon zit de mot erin?

FIEN: Ja, en een héél dikke mot. Hij valt steeds in slaap bij den televisie, maar niet als er seks op is. Gisteravond kleed ik mij uit, ik maak onze Leon

wakker en zeg: “Leon, kijk eens, daar is seks op den televisie...!” Weet ge wat die antwoordt? Ga dan eens opzij!, hé Fien...! Maar ondertussen sta ik daar m’n kas op te frèten...! Dat kan nu toch niet meer, hé Mie.

FUUP: (op van de stal. Het gesprek tussen Fien en Mie valt stil) Zijt ge weer aan ’t biecht horen? Als ik binnenkom wordt ’t plots stil...!

FIEN: Dat is vrouwenklap, daar begrijpt ne vent niks van.

FUUP: Is er nog nieuws uit het dorp?

FIEN: Ja, wij bij de Vrouwengilde zijn van plan om een politieke partij op te richten. We moeten nog wel ne naam hebben voor ons partij en...

FUUP: (onderbreekt) Dat wordt een fiasco.

FIEN: Laat me uitspreken. (vervolgt) En omdat Mie het nogal goed kan uitleggen willen ze haar als lijsttrekker bij de volgende verkiezingen van de gemeenteraad.

MIE: Ikke...? Lijsttrekker...?

FUUP: Ons Mie kan haar kousen nog niet optrekken, laat staan ne lijst trekken.

MIE: Op uw gemak gij, hé keuterboerke...!

FUUP: Mie, ge kunt nog niet eens zonder fouten schrijven.

FIEN: De slechtste schrijvers zijn meestal de beste sprekers.

FUUP: Ja, ne goeie retteketet heeft ze wel.

FIEN: Daar wonen veel boeren in ’t dorp en die van de fanfare zullen ook allemaal op Mie stemmen en ook de leden van alle clubs waar Mie is aangesloten. Waarvan zijt gij overal lid, Mie?

MIE: De Breinaald, kaartclub Schoppen Zot, petanque-club De zware Bal, de Boerinnenbond, de Vrouwengilde. En hoe heet dat clubke “turnen voor vrouwelijke senioren” weer?

FUUP: (plagend) De Slappe Uier.

MIE: (verbetert) Maar nee. “Het sterke Geslacht”.

FIEN: Just..., Het Sterke Geslacht. (tot Fuup) En Mie is de juiste persoon op de juiste plaats op onze kieslijst.

FUUP: Denk eraan, ik ben vaandeldrager bij de fanfare, ik ga mijne enige hobby nooit opgeven omdat ons Mie in de politiek stapt hé...!

MIE: (tot Fien, ad Fuup) Daar kunt ge niet mee klappen.

FUUP: Wie gaat hier het werk op de boerderij doen als gij in Brussel zit?

FIEN: Het zijn maar gemeenteraadsverkiezingen, hé Fuup. Eerste minister zal Mie nooit worden. (tot Mie) Waarom staat die doos eieren hier op tafel?

MIE: Betty komt die seffens halen.

FIEN: Is die Betty niks voor de Nick? Haar ouders hebben er veel in de zwarte kous zitten hé. (geldgebaartje)

FUUP: Onze Nick heeft al een lief.

FIEN: Hoe...? Is ’t echt? Dat wist ik niet.

MIE: Jaja, hij komt haar volgende week aan ons voorstellen.

FIEN: Die wil ik ook wel eens zien. Dat moet iets fameus zijn. (wil er vandoor) Ik moet doorgaan want mijn soep staat op ’t vuur. (presenteert) Iemand nog een zijpke...?

FUUP: (weigert) Ga weg met uw geitenkeutels hé.

FIEN: (op rijm) Op tijd een zijpke in uwe mond, maakt u kloek en gezond. (tot Mie) Allé, denk er maar eens goed over na, hé Mie.

MIE: Jammaar wacht, ik zit nog met een paar vragen...

(Mie en Fien in gesprek af naar de keuken. Fuup drinkt van de pot koffie. Betty, gekleed in minirok, komt binnen langs de stal)

FUUP: Dag Betty.

BETTY: Dag Fuup.

FUUP: Gij zijt zo kort gerokt? De mot zit erin zeker?

BETTY: Neenee, maar 't is nog zomer hé. Gij kunt daar toch tegen?

FUUP: Ge kent zo'n ouwe pee gelijk ik, hoe korter, hoe liever hé.

BETTY: Ik kom zeggen dat ik een vaste job heb als journaliste bij "Het Gazetteke". Morgen maak ik mijne eerste werkdag.

FUUP: Gij gaat nog grote carrière maken in 't leven.

BETTY: Hoe is 't met de Nick?

FUUP: Goed. Hij zit veel boven op z'n kamer. Schijpen met z'n ouders.

BETTY: (verbetert) Skypen.

FUUP: Ja schijpen hé.

BETTY: De Nick is ne slimme gast.

FUUP: Die intelligentie heeft hij van mij geërfd. Maar nu heeft hij een lief.

BETTY: Heeft de Nick een lief...?

FUUP: Ja. Een Zweedse. En in Zweden zitten begot schoon wijven hé.

BETTY: En wat heb ik gehoord, hier is een schaap met 5 poten geboren?

FUUP: Ja, sinds ik m'n beesten Sint-Joriskruid geef hebben ze allemaal afwijkingen. Binnenkort nog een koe met 5 uiers, nen hond die door z'n gat blaft, een kat met ne staart vanvoor, kiekens die blauw eieren leggen, nen haan met de kam op zijne rug, een varken met oren op z'n kont. Maar ik maak er gene reclame mee want anders staat hier morgen een heel rij mensen aan te schuiven om naar ons schaap met 5 poten te komen kijken.

BETTY: Ik heb vernomen dat die van Natuurpunt een groot stuk natuur hebben gekocht dat naast uwe grond ligt en ze hebben er Schotse Hooglanders ingejaagd met ne grote stier.

FUUP: Dat weet ik. Die groen mannen staan mij niks aan. Kunt gij geen negatief artikel in de gazet zetten over Natuurpunt zodat het gedaan is met subsidies van de staat te krijgen?

BETTY: Dat durf ik niet en dat mag ik niet. Ne journalist moet objectief blijven.

FUUP: Weet ge dat er al mensen zijn die Natuurpunt in hun testament zetten? Kunt ge nu nog zotter zijn?

BETTY: Ik ga maar eens door want ik moet nog het een en ander regelen tegen morgen. Hoeveel moet ik voor die doos eieren?

FUUP: Betty, die krijgt gij gratis omdat gij altijd gereed staat voor ons.

BETTY: Merci Fuup.

FUUP: Ga maar terug buiten langs de stal want Fien Zijp staat met ons Mie in de keuken en ge kent die Fien Zijp hé. Die maakt van ne scheidt nen donderslag. En veel succes morgen met uw job bij Het Gazetteke hé. En pak geen valling in die minirok.

BETTY: Komt in orde, Fuup. Merci voor de eieren hé. (af langs de stal)

MIE: (op van keuken in een gekrompen kleed, showt zich, kijkt beteuterd) Ziet gij niks aan mij...?

FUUP: Nee.

MIE: Echt niet?

FUUP: Dat ge tandpijn hebt?

MIE: Nee, aan m'n kleding, pipo?
 FUUP: Ja, dat de mot er precies in zit. Ik heb toch juist gezegd dat jij kilo's bijgekomen zijn.
 MIE: Maar nee...! Ziet jij niet dat mijn kleding gekrompen is? Dat ligt aan dat onnozelen wasmachien.
 FUUP: Zèg madam, dat is wel een spel van 1.000 euro hé.
 MIE: Maar het marcheert niet...!
 FUUP: Jawel, dat ligt aan u, jij wast niet zoals 't moet.
 MIE: Wat doe ik dan verkeerd?
 FUUP: Kom Mie, 't is middag, ik krijg honger.
 MIE: Ikke niet. Hier sta ik, mijn beste kleding naar de vaantjes. Wat nu...?
 FUUP: Wat schaft de pot?
 MIE: Daar liggen worsten gereed, bak ze maar voor u en de Nick. (met meer zin om te wenen) Mijne honger is over, ik eet niet.
 FUUP: (wil haar troosten) Maar Mieke toch, jij zijn zo ook schoon genoeg voor mij. En zonder kleren zijn jij nog schoner.
 MIE: Oh ja? Laat dat dan maar eens zien als we 's avonds in 't bed kruipen.
 FUUP: Wel, vanavond zal ik mijne joker nog eens inzetten..., als hij me niet in de steek laat.
 MIE: Och, laat me gerust...!

(Nick komt van de trap met een paar te kleine sokken)

NICK: Bomma, wat is er met mijn sokken gebeurd...?
 MIE: Oooh...!
 NICK: (toont dan een te kleine onderbroek) En met mijn ondergoed...?
 MIE: Oooh..., dat ook al...!
 NICK: Hoe kan dat, Bomma...?
 FUUP: De mot zit erin.
 MIE: Al mijne was is gekrompen.
 NICK: En mijne pc valt steevast uit, hoe komt dat?
 MIE: Mijne wasmachien ook. Wat staat ons hier nog allemaal te wachten?
 FUUP: Daar is hier inderdaad te weinig elentric omdat wij in het laatste huis van een doodlopende straat wonen. Eer al die elentric hier is van den depot is 'm al opgebruikt door die andere huizen. Wij moeten het met de restjes doen.
 MIE: Ik moet het altijd met de restjes doen. Den elentric, mijn kleren, een ouwe velo... (fluistert nijdig in Fuup z'n oor) ...zelfs boven in 't bed...!
 FUUP: Dat heeft wel één voordeel hé.
 NICK: En wat is dat...?
 FUUP: Dat we op 't eind van 't jaar niet veel elentric moeten betalen.
 MIE: Daar is 'm weer, de gierigaard. Het wordt hoogtijd dat jij uwe vette spaarboek eens gaat leegmaken. Daar moet hier nieuwe elentric komen, op heel de boerderij. En dan kunnen wij voortaan ons koeien melken met een melkmachien. (als Fuup naar de stal gaat) Waar gaat jij naartoe?
 FUUP: Naar buiten. Ik ga met "mijn restje" efkes tegen nen boom staan...! (af langs de stal)

TAFEREEL 2

EEN WEEK LATER

(Fuup draagt z'n zondagse kleren. De gsm van Mie en de laptop van Nick liggen op tafel. Er staat een boeketje bloemen op tafel)

FUUP: (tot Nick, ad laptop) Leg mij eens uit hoe ik moet schijpen met dat ding.
 NICK: Ik maak contact met Australië en dan kunt gij met ons ma praten. Ik zal boven op m'n kamer eens iets gaan halen waardoor ge beter geluid hebt. Maar nergens aankomen hé.
 FUUP: Nee, ik zou niet durven.

(Nick af langs de trap. De gsm van Mie rinkelt, maar Fuup neemt niet op. Als Fuup enkele toetsen op de laptop intikt komt hij op een pornosite uit. We horen een passioneel gekreun. Fuup z'n mond valt open van verbazing. Mie komt van de keuken. Maar Fuup krijgt de laptop niet onmiddellijk uitgeschakeld. Hij plant zich ervoor. Mie draagt een mooi kleedje)

MIE: (bekijkt haar gsm) Just te laat. Waarom neemt gij mijne gsm niet op?
 FUUP: Omdat ik daar niks van ken. (we horen ondertussen het geluid van de pornosite)
 MIE: Wat zijt gij aan 't doen...?
 FUUP: Niks.
 MIE: Daar achter uwe rug...?
 FUUP: Ik was met de muis aan 't spelen.
 MIE: Met de verkeerde muis, ja...!
 FUUP: Ik speel liever met een muis dan met een rat.
 MIE: Wanneer gaat gij de foto van ons Blès ophangen?
 FUUP: Dat zal ik morgen wel doen. (laat een stevige wind)
 MIE: En zoiets moet gedaan zijn als die Steffie hier is hé...! (als Fuup van de koffiepot op de kachel drinkt) En dat doet ge ook niet meer als die Steffie straks komt.
 FUUP: Is dat een koningin of zo?
 MIE: Nee, een fatsoenlijk meisje en ik wil dat gij u ook fatsoenlijk gedraagt. De reputatie van onze Nick staat op het spel.
 FUUP: Ik heb slecht nieuws. Ons Bertha zit niet vol.
 MIE: Hoe komt dat? Gij hebt zelf het zaad van onze stier bij haar opgespoten.
 FUUP: Ja, just gelijk anders. (neemt ondertussen de krant)
 MIE: Ge zult het zaad wel in een verkeerd gat gespoten hebben. Gij moet dringend voor een bril gaan want gij ziet niet eens uw tenen meer. Ge houdt zelfs uw gazet ondersteboven...!
 FUUP: Ik vroeg me al af waarom de coureurs van tegenwoordig onder hun fiets hangen in plaats van erop te zitten. (draait z'n krant om)
 MIE: Ik zal wel eens een paar brillen gaan kopen. In den Action kosten die maar 2 euro.

(Nick komt met een koptelefoon van de trap)

MIE: (tot Nick) Die laptop moet terug naar uw kamer hé...!

NICK: Waarom?

MIE: Omdat onze Fuup naar seks aan 't kijken was, de viezerik.

FUUP: Ik wist niet dat zoiets daarin zat.

NICK: Alles zit daar in, Bompa. Wilt ge uw velden eens vanuit de lucht bekijken?

FUUP: Zit dat daar ook al in?

NICK: Ja, heel de wereld zit daarin. (tokkelt even op z'n laptop) Kijk, dat is uw boerderij vanuit de lucht gezien.

FUUP: Mie, ik zie u precies staan in de stal?

MIE: Dat kan niet.

FUUP: Och nee, 't is een van ons koeien. Die met haar dikke uier, haha

MIE: Onnozelaar...!

NICK: Is alles gereed tegen dat Steffie seffens langskomt?

FUUP: Ja, ik heb zelfs goeie muziek voor bij den diner.

MIE: Gene marsmuziek onder het eten hé.

NICK: Wat staat er op het menu, Bomma?

MIE: Normaal.

NICK: Wat is normaal? Gene kost gelijk anders hé want dat is veel te vettig en ongezond. Waarom eens gene tagliatelli, bucatinni, mezzi rigatoni of pappardelle...?

FUUP: Dat kennen wij niet.

NICK: Mie...!

MIE: Ja, wat is 't?

NICK: Ik bedoel "mie goreng ayam"...! Dat is héél lekker.

FUUP: Is 't mie...? Dan zal 't wel ne zure nasmaak hebben.

MIE: (tot Nick) Dat heb ik allemaal niet in huis.

NICK: Dan gaan we eens Chinees halen.

FUUP: Hier komt gene Chinees binnen want dan stamp ik die met z'n kloten buiten...!

MIE: De Chinees die Nick bedoelt is enkel maar Chinees eten.

NICK: (tot Fuup) En geen brutaal uitspraken alstublieft als Steffie hier is want die kan daar niet tegen. Ik krijg zelfs tegen mijn voeten als ik nog maar vloek.

FUUP: Wat voor een seut is dat dan?

NICK: Dat is geen seut, Bompa. Dat is een fatsoenlijk meisje.

MIE: Nu doet gij precies dat wij niet goed genoeg zijn voor die Steffie.

NICK: (tempert) Zo bedoel ik het allemaal niet. Ge zijt allebei mensen met een groot hart, maar Steffie is anders.

FUUP: Hoe anders...? Die moet toch ook eten en kakken.

NICK: Ge zijt allebei wat over uw toeren. Ge moet er eens over nadenken om uw boerderij weg te doen en dicht in het centrum een appartementje te kopen. Wees nu een eerlijk, alles is hier oud en versleten. Ge moet eens met uwe tijd meegaan.

FUUP: Dat wil ik niet. We hebben hier alles wat we moeten hebben.

NICK: Ge melkt uw 15 koeien elke dag nog met de hand. Dat is niet meer van deze tijd. Den Bompa heeft zelfs geen tractor, hij ploegt z'n land nog met een boerenpaard. Hier is zelfs geen TV.

MIE: Wij leven sober, dat is just.

NICK: Tè sober, Bomma. Ge moet wat meer profiteren van 't leven. Wat doet ge met uw spaargeld? Niks. Waarom koopt ge geen melkmachien dat de 15 koeien elke dag automatisch melkt?

FUUP: We hebben geen stroom genoeg.
 JUUL: (komt van de stal) Wel euh...
 MIE: (onderbreekt) Eerst uw voeten vegen aan de mat want hier is pas gestofzuigd...!
 JUUL: (veegt ondertussen z'n voeten, dan tot Fuup) Er staat iemand met een geit aan de deur om die te laten dekken door een van uw bokken.
 FUUP: Ja, maar laat hem eerst betalen hé.
 JUUL: Dat zal hij later wel doen als de geit gedekt is, zegt 'm.
 FUUP: Geen geld, geen dekking...! (als Juul de knikkers in z'n zakken laat circuleren) Gij moet uw zakgeld nog hebben voor deze week zeker?
 JUUL: Just Fuup. Gij zijt toch ne slimme mens hé. Gij vergeet nu eens niks. Maar als ik die speciale knikker krijg dan moet ik geen geld hebben.
 FUUP: Dat bolleke? (haalt het bolletje van de schouw en overhandigt het aan Juul) Doe hem niet kwijt, hé Juul.
 JUUL: Amaai, gij zijt zo schoon gekleed. Moet gij naar een begrafenis gaan? Zo kunt ge toch niet op 't land gaan werken.
 FUUP: Ik ga vandaag niet op 't land werken. GIJ gaat dat vandaag doen.
 JUUL: En wat moet ik doen?
 FUUP: Ge moogt beginnen met de melk over te kappen, maar ge moet het aantal liters noteren in 't blauw boekje. En ge moet ook eens controle doen op de weipalen, en als er iets niet in orde is dan zal ik die paljassen van Natuurpunt eens voor de jugs slepen.
 JUUL: Ge hebt groot gelijk, Fuup. Ik ga er direct aan beginnen. (spuwt in z'n handen) Saluut.

(Juul zal vanaf nu z'n voeten aan de mat vegen als hij de kamer verlaat langs de stal)

NICK: Ik vind het toch wel schoon van u dat ge die Juul met z'n mentaal probleem hier wat laat klussen op de boerderij.
 MIE: 't Is een harde werker, maar ge moet 'm toch in de gaten houden. Als ze op de radio zeggen "regen in 't midden van 't land" dan gaat de Juul al het hooi aan de kant leggen.
 BETTY: (op van de stal met een plastic tas) Dag allemaal. Alles goed, Nick?
 NICK: Ja Betty. Met u ook, hoop ik.
 BETTY: Kan niet beter, nu ik journaliste ben van Het Gazetteke.
 NICK: Wie zou dat ooit gedacht hebben toen wij hier als kind nog samen op 't straat speelden.
 BETTY: Gij speelde wel liever met de jongens, hé Nick. Nu zal dat wel anders zijn.
 NICK: (ontwijkt onderwerp) Ik ga nog wat verder doen op m'n kamer.
 MIE: (ad laptop) Pak uw seksmachien maar mee naar boven.
 NICK: Niet overdrijven, hé Bomma.
 FUUP: Ja, zij maakt altijd van een mug nen olifant.

(Nick met laptop af langs de trap)

BETTY: Onze pa heeft voor u nog iets meegegeven. (haalt enkele courgettes uit de plastic tas)
 MIE: Courgettes...? Zeg tegen uwe pa dat hij bedankt is. Ik zal er eens goei soep van maken.
 FUUP: (bestudeert een courgette) Zo'n gasten zaten er ook al tussen.

MIE: Waar tussen...?

FUUP: Daarjust op dat filmke. (krijgt een tik van Mie) Amaai, daar kunt ge de klokken mee luiden en gelijk mee in de processie gaan, haha.

BETTY: Ik kan niet goed volgen.

MIE: Als ge iets moet weten over seks, onze Fuup kent er nu alles van hé. Hij zit hier achter onze rug naar seksfilms te loeren op de laptop van de Nick.

FUUP: Dat was per ongeluk.

MIE: Dat zult gij wel zeggen. Ik ga het eten in den oven zetten want seffens komt Steffie, het lief van onze Nick, haar eigen voorstellen.

BETTY: Dat is al rap. Hij kent haar nog maar een week.

MIE: Neenee, hij zal die al veel langer kennen, maar wij willen haar ook eens zien.

BETTY: Daarom is de Fuup zo opgetutterd, Amaai. Gij zijt nog ne chique vent in uw zondagse kleren.

MIE: Niet bestoeffen want seffens krijgt 'm nog nen dikke nek. Merci voor de groenten, hé Betty. De volgende keer zal ik u eens wat koteletten van ons varken meegeven. (af naar de keuken)

FUUP: En hoe is uw eerste werkweek verlopen bij Het Gazetteke?

BETTY: Ik moet veel foto's maken, interviews doen en op zoek gaan naar plaatselijk nieuws hé.

FUUP: Moet gij een tas koffie hebben?

BETTY: Nee, ik heb nog foto's te sorteren. Ik heb ook nog nieuws over het bolletje dat er op uw land gevonden is. Dat is een loden musketkogel uit de tijd van Napoleon.

FUUP: Dus Napoleon heeft hier op ons landgoed gezeten?

BETTY: Of zijn soldaten hé.

JUUL: (stoot vierklauwens binnen) Fuup, de stier van Natuurpunt komt over de draad, hij ambeteert uw koeien...!

FUUP: (boos) Zoiets dat maakt mij kwaad hé. Wacht, ik zal hem eens met m'n jachtgeweer op z'n kloten schieten....!

BETTY: Niet doen, Fuup...! Daar gaat ge spijt van krijgen.

FUUP: Betty, opgepast voor die groen gasten van Natuurpunt. Die palmen alles in hé. (tot Juul) Laat me dat bolleke lood nog eens bekijken.

JUUL: (kordaat) Nee...! Gegeven is gegeven, hé Fuup.

FUUP: Jamaar, ik wil het alleen maar eens bekijken.

JUUL: (overhandigt het loden bolletje aan Fuup) Teruggeven hé.

FUUP: (monstert het bolletje) Dus toen werd er met zo'n kogels geschoten?

JUUL: Is dat ne kogel...?

BETTY: Ja. Ze staken buskruit in de loop van hun geweer en dan die kogel erbij.

JUUL: Wat ben ik dan met dat bolleke? Ik heb geen geweer.

FUUP: Gij moet er niet mee schieten, hé Juul

JUUL: Wat moet ik er dan mee doen?

FUUP: Bij uw ander knickers steken.

JUUL: Die kogel kan toch niet ontploffen in mijn zakken?

BETTY: Maar nee.

JUUL: Hier, ik moet 'm niet meer hebben. Ik wil liever geld.

FUUP: Ik zal u morgen wel wat zakgeld geven dan.

BETTY: Nu moet ik echt opstappen.

FUUP: Bedank uwe pa voor zijn courgettes. En als hij nog wat teveel heeft, ge moogt het altijd naar hier brengen hé. Ons Mie zal 't wel in de soep draaien.

BETTY: Saluut. (af via de stal)

(Juul gaat aan het zitvlak van Betty's stoel ruiken)

FUUP: Waarom doet gij dat?

JUUL: Ik riek dat gere. Gij niet?

FUUP: Nee, ikke niet. Daar gaat hier seffens een meisje op bezoek komen, daar zou ik dat niet bij doen?

JUUL: Waarom niet?

FUUP: Omdat dat het lief is van onze Nick.

JUUL: Heeft de Nick een lief? Dan zal hij nogal gas kunnen geven, denk ik. (rammelt met de knikkers in zijn zakken) Holala...! (neemt een cougette van tafel en inspecteert)

FUUP: Dat zijn nogal wapens, hé Juul. Als ge met zoiets voor den dag komt.

JUUL: Poeh..., die van mij is groter.

FUUP: Watte...?

JUUL: Als 'm naar 12 uur wijst, hé Fuup.

FUUP: Hebt gij de liters melk van vandaag al in den blauwe boek genoteerd?

JUUL: Nee.

FUUP: Doe dat maar eerst dan.

(Juul af via de stal. Mie komt van keuken)

MIE: Het eten staat in den oven. Die Steffie mag komen als ze wil. Ik ben eens curieus hoe ze er uit ziet.

FUUP: Ik ook. Hopelijk is 't geen kakmadam want daar kan ik niet tegen.

MIE: Ge moet de keuze van onze Nick respecteren.

FUUP: Daar stopt een auto. Ik denk dat ze daar al is. (kijkt aan het venster en gelijk horen we getik op het vensterglas) Dat moest er nu nog bijkomen, madam Tjing Tjing is daar weer.

(Fuup zet zich in z'n zetel en bladert de krant open. Fien Zijp op van keuken)

FIEN: Tjing tjing...!

MIE: Wat nu weer?

FIEN: We hebben een herziening van ons Kadastraal Inkomen gekregen. Het te betalen bedrag is naar beneden gegaan.

FUUP: Het geluk is alleen voor lelijke mensen.

FIEN: Hebt gij uzelf al eens bekeken? En wat is dat met u, op ne gewone werkendag zondagse kleren dragen...?

FUUP: Ja, ik ga rentenieren.

FIEN: Hoe is dat mogelijk! Ge zijt de grootste gierigaard van heel het dorp.

FUUP: (ad krant) Hier moet ge horen... (leest titel) ...Gaai parade (gay pride) in Antwerpen lokt 90.000 mensen.

FIEN: Ik zie u met uwe vaandel al op kop gaan van die stoet, haha.

- FUUP: (luider) Ik heb het niet zo staan op "jeanetten". Dat is een schande voor het mannelijk geslacht. Die van hierboven heeft de wereld verkeerd ineen gestoken.
- FIEN: Gij had paus moeten worden.
- MIE: (tot Fuup) Gij hebt ook twee geitenbokken die soms wel eens opeen hangen, zijn het daarom homo's? Nee...!
- FUUP: Ja, ik zou daar eens een geit moeten bijzetten. Hebt gij geen goesting, Fien?
- FIEN: In vuile praat zijt gij wel ne straffe, hé Fuup Vandezande.
- FUUP: Kan het efkes stiller alstublieft want ik ga mijn gazet lezen?
- FIEN: Uw gazet...? Dat is de gazet van gisteren die gij ergens uit de vuilbak hebt gevist. (tot Mie) Waarom staan hier bloemen op tafel? En gij hebt uw schoonste kleed aan. En in de keuken riekt 't goed. Hier is iets gaande hé...! Of mag ik 't niet weten? Ge gaat uwe jubiléé toch niet vieren?
- FUUP: Kom Fien, zeg maar wat ge te zeggen hebt of trap 't af...!
- FIEN: Iemand een zijpke...?
- FUUP: Komt gij daarvoor naar hier?
- FIEN: Nee. Ik kom zeggen dat de kandidatuur van Mie is goedgekeurd.
- FUUP: Welke kandidatuur?
- MIE: Ik heb beslist dat ik ga opkomen met de verkiezingen.
- FUUP: Gij...? Waarom...?
- MIE: Omdat ik hier niks te zeggen heb tiens en in de politiek mag ik wèl mijn ding doen.
- FUUP: Ik voel het al, dat gaat hier uitdraaien op een echtscheiding. (tot Fien) Maar dan is het UW schuld, hé madam, want GIJ hebt ons Mie over de streep getrokken.
- FIEN: Hoe dan ook, Mie kan nu niet meer terug. Haar naam zal op de kieslijst staan en nog wel helemaal vanboven. Daar heb IK voor gezorgd. En volgens onze Kevin maakt ze veel kans om die verkiezingen te winnen.
- FUUP: Waarom komt gij zelf niet op?
- FIEN: Ik kan 't niet zo goed uitleggen als Mie.
- FUUP: Daar verschiet ik van, uwen tetter staat niet stil. Soms denk ik dat gij een moteurke zijt van nen triporteur. (tot Mie) En geen gezuip daar op al die politieke vergaderingen hé.
- MIE: Waarom niet? Als gij uitrukt met de fanfare dan komt gij toch ook altijd zat thuis. Waarom zou ik dat dan niet mogen? Ik heb evenveel recht als gij.
- FUUP: Ik ken dat daar tussen die politiekers. Eerst maken ze u zat, dan blazen ze eens in uw oren en dan is 't tettekentas...!
- FIEN: Weet meneer "tettekentas" dat er hier in de buurt al enkele dagen archeologen rondlopen? Naar 't schijnt hebben de Romeinen hier nog gezeten.
- FUUP: Zorg dat ze niet op mijne grond komen hé of ik zal m'n tweeloop eens bovenhalen...! Ze zullen direct weten wat uur het is...!
- FIEN: (tot Mie) Nu is 't enkel nog ne naam zoeken voor ons politieke partij. Slogans hebben we al. (op rijm) "MET MIE GRIJN, GAAT ALLES FIJN".
- FUUP: Da 's veel te flauw. Daar stem ik niet op zenne. Wat denkt ge hiervan? "VAN MIE GRIJN KRIJGT GE ZEKER MIGRAINE".
- FIEN: Zijt gij tegen ons of voor ons...?

- FUUP: Allé, wat willen de mensen? De fanfare wil een eigen repetitielokaal, de prijs van de melk moet omhoog en de subsidies per hectare maïs moeten naar boven.
- FIEN: Gij moet niet alleen aan uw eigen denken, hé boer Charel. Het zijn niet alleen de boeren die voor ons moeten stemmen, IEDEREEN moet voor ons stemmen.
- MIE: Wat vindt ge van "BOMMA"...?
 B = Beter boeren
 O = Onverzettelijk
 M = Meer melk
 M = Meer centen
 A = Aandacht
- FUUP: Daar zit al iets in. Verdoemme Mie, ge zijt nog slimmer dan ik dacht.

(Juul komt binnen via de stal. Fien Zijp zet wantrouwig een stap achteruit)

- FIEN: (tot Juul) Niet te dicht bij mij komen gij, hé vriend...! (dreigend) Als ge me aanraakt peer ik tegen uwe appel hé...!
- JUUL: Ik kom nergens aan. (speelt met de knikkers in z'n zakken)
- FUUP: Wat komt ge doen, Juul?
- JUUL: Daar scheelt iets aan uw koeien. Ze geven te weinig melk. 100 liter minder dan in 't begin van de week.
- MIE: Hoe kan dat...?
- FUUP: Dat weet ik niet.
- MIE: Ge geeft ons koeien toch ook niet van dat geheimzinnig kruid? Een schaap met 5 poten is al genoeg hé. Ik voel 't al aankomen, binnen 14 dagen geven die koeien enkel nog water.
- JUUL: Ja, de mot zit er wel degelijk in.
- FIEN: Mot...? Mot...? Ja, MOT vind ik wel iets hebben voor ons partij. Kort en goed. De "M" van Meer centen...
- MIE: (vervolgt) ...de "O" van Onverzettelijk...
- FIEN: En waar staat de "T" voor?
- JUUL: De "T" van 't is genoeg...!
- FUUP: Of 't is te weinig of 't is teveel...! Ge kunt er alle kanten mee uit.

(Nick komt met zijn gsm van de trap en toont een berichtje aan Mie, die wordt plots nerveus)

- MIE: Ik denk dat we hier moeten gaan afronden want seffens krijgen wij bezoek.
- FIEN: Dat zullen die archeologen wel zijn want die gaan aan elk huis aankloppen. Zo begint 't hé, en 't eindigt met onteigening.
- FUUP: Geen haar op mijne kop dat daar aan denkt.
- FIEN: (tot Mie) Als gij opkomt met de verkiezingen dan moet gij uwe outfit wel aanpassen hé. Ik zal u ook wel wat etiquette leren voor als gij zou verkozen worden. En op de letter praten hé.
- FUUP: (pusht Fien Zijp naar buiten via de keuken) Jaja, daar kent gij alles van, dat weten we al.
- MIE: (fluisterend tot Fuup) Ze is op komst.
- FUUP: Wie?

MIE: Steffie natuurlijk.

(Maar Fien keert direct weer, terwijl Juul aan het zitvlak van haar stoel ruikt)

FIEN: Ik heb 't gezegd hé dat die rosse ne seksmaniak is. Ik ga hier nooit nog op ne stoel zitten...! (tot Juul) Viezerik...! Bah...!

JUUL: Héla...! Wat zegt gij daar...? (grijpt een courgette en houdt die aan z'n kruis) Kom maar eens hier, dan zal ik u eens...

(Fien af langs de keuken, wordt gevolgd door Juul met de courgette speels in aanslag. We horen gekrijs van een vrouw op de achtergrond)

FUUP: Och, 't is haar eigen schuld. Ze moet zwijgen tegen de Juul. Ze maakt hem nog zotter dan hij al is.

NICK: Komt gij op met de verkiezingen, Bomma?

MIE: Ja, ik kom op.

FUUP: Dat ze daar maar geen spijt van krijgt.

NICK: Maar dat is geweldig, Bomma. Ik ga zeker voor u stemmen. En ik zal folders rondragen met uwe foto erop en ik ga mee helpen plakken.

FUUP: Ikke niet.

NICK: (tot Mie) En wat gaat gij doen als gij de meeste stemmen hebt?

MIE: Burgemeester worden.

(Geklop op de achterdeur)

MIE: Daar zal Steffie al zijn. (veegt de pluisjes van haar kleed)

NICK: Dat kan niet want die is nog onderweg.

FUUP: Dan zullen het die archeologen wel zijn. (vliegt uit z'n zetel) Die zullen hier eens ne post gaan pakken hé...!

MIE: Nee Fuup, IK ga opendoen en gij blijft kalm tot die hun woord gedaan hebben.

FUUP: (opnieuw geklop op de deur) Jaja, ga nu maar opendoen.

(Mie af naar de keuken)

FUUP: Nick, haal mijne tweeloop eens boven. Hij staat achter ons kleerkast.

NICK: Nee Bompa. Ge lost dat probleem rustig op.

(Mie komt van de keuken met Mevr Pannemans)

MEVR PANNEMANS: Goeidag, ik ben Mevr Pannemans. Is dat hier bij de familie Vandezande-Grijn...?

MIE: Jawel madam.

MEVR PANNEMANS: Ik ben euh...

FUUP: (onderbreekt) Gij moogt nu eens zijn wie ge wilt, gij vliegt hier buiten...! En rap een beetje of ik laat onze Blacky los en dat is nen Duitse scheper met ne meter rughoogte, en dan zwijg ik nog van z'n tanden. Die bijt ne schuppesteel in twee, hé madam...!

MEVR PANNEMANS: Jamaar meneer Vandezande, ik ben...

- FUUP: ...archeologe, dat weet ik wel. En gij komt vragen om op ons landgoed naar antieke dingen te zoeken en mijn antwoord is NEEN...! Gij moogt niet op onze grond gaan zoeken, basta...!
- MEVR PANNEMANS: Ik ben mevr Pannemans van de Vlaamse Mestbank en ik ben hier om een controle te doen naar uw mestafval...!
- FUUP: (slikt door en tempert) Dat is iets anders. Dat is helemaal iets anders.
- MEVR PANNEMANS: Wij hebben u per brief gemeld dat we op uw boerderij een onverwachte controle zouden uitvoeren.
- FUUP: Nen brief...? Wij weten van geen brief...! Gij ook niet, hé Mie? Mie...?
- MIE: (met geforceerd hoestje) Wel euh...
- FUUP: (onderbreekt) Ik ook niet.
- MEVR PANNEMANS: En toch zal de controle uitgevoerd worden. Wilt u mij nu even excuseren.
- FUUP: Moet ik niet meegaan?
- MEVR PANNEMANS: Nee, dat hoeft niet meneer Vandezande. Ik los dit wel alleen op. Het resultaat zult ge wel kunnen lezen in een brief die ik u zeer kortelings zal toesturen. (cynisch) Alleszins bedankt voor de hartelijke ontvangst. (af langs de keuken)
- FUUP: Die heeft het maar over nen brief. Ik weet van geen brief.
- MIE: (bekent minzaam) Ikke wel.
- FUUP: Hoe gij wel...?
- MIE: (neemt de brief van de schouw) Hier is uwe brief. Ik ben die helemaal vergeten.
- FUUP: Dat is ook schoon dat. Morgen zit hier mijnen doodsbrief op de schouw en ik zal het niet eens weten...!
- MIE: Dat ligt allemaal aan de stress van die verkiezingen.
- FUUP: Wil ik eens iets zeggen, gij gaat stoppen met die politiek.
- MIE: Dat gaat niet meer. Ik heb mijn handtekening al gezet.
- NICK: Bompa, dat kan iedereen overkomen. Gij vergeet ook dingen omdat ge al 65 jaar zijt. Dat is normaal. Ge moet daar niet slecht gezind voor zijn op de Bomma.
- FUUP: Ik ben niet slecht gezind, ik ben razend...! Als ge nu in mijn maag zou kunnen zien, daar is 't oorlog. Daar ontploffen nu 26 atoombommen...!
- NICK: Ja, gij binnenkort nog een paar maagzweren en dan staat ge nog verder van huis.
- FUUP: (als er weer op de deur wordt geklopt) Daar is ze al terug. Ik zal dat stom wijf eens van mijn erf jagen..., met het keukenmes...!
- NICK: (houdt Fuup tegen bij de keukendeur) Stop..., dat kan Steffie al zijn.
- FUUP: Dan gaat gij maar opendoen.

(Nick af langs de keuken)

- MIE: Ligt mijn haar nog goed?
- FUUP: Ja.
- MIE: En gedraag u een beetje zodat we hier voor de eerste keer al geen mal figuur slagen. Doe het voor onze Nick.

(Nick komt met Steffie van de keuken. Steffie is duidelijk een man verkleed als vrouw in groen kleed en met een overvloed aan lippenstift en mascara. Ze heeft duidelijk merkbaar geen borsten)

NICK: (stelt voor) Mensen, dit is Steffie. Dit is de Beumma en dat is de Beumpa.
 STEF: Dag Beumma, dag Beumpa.
 MIE en FUUP: Dag madam.
 MIE: (nervus) Ik ga in de keuken naar 't eten kijken.
 NICK: Ik zal u wel helpen, Bomma, dan kan den Bomp al wat nader kennismaken met Steffie.
 FUUP: En wat moet ik tegen haar zeggen? Ik ken geen woord Zweeds hé.
 NICK: Jamaar, ze zal u wel verstaan als ge rustig praat. En denk aan de "eu" hé Bomp...!

(Nick en Mie af naar de keuken. Steffie zal zich onder dit gesprek soms moeten herpakken van mannenstem naar vrouwenstem)

FUUP: Pak maar ne stoel, madam. Ik bedoel ne "steul".
 STEF: Welke steul, meneer?
 FUUP: Kies maar, we hebben er veur. En hoe is 't in Zweden? Ik bedoel natuurlijk in "Zweuden"...?
 STEF: Ik woon al lang in Vleunderen.
 FUUP: En wat vindt ge zo van Vleunderen?
 STEF: Scheun, heel scheun.
 FUUP: En gij zijt nu het lief van onze Neuck, onze Nick, ja onze Neuck hé. Ge verstaat me wel.
 STEF: Och 't is ne lieve jeungen, hé meneer.
 FUUP: Ge moet mij gene meneer noemen, ik ben gene meneer, ik ben de Fuup.
 STEF: De Feup dus?
 FUUP: Ja, de Feup voor u. Onze Nick is ne groene, gij ook?
 STEF: Ja, ik ben ook gruun hé, van kop tot teen.
 FUUP: Vanboven zijt ge wel wat rood en wat blauw hé.
 STEF: Ja, ik heb er vandaag nogal wat aangesmeurd.
 FUUP: Ik ben vaandeldrager bij de fanfare. (herpakt zich) Bij de feunfeure. Ik trek rond op de keup met het veundel. Mijn vader zaliger was dat euk, en ik heb zijne rol overgepeukt. (bij zichzelf) Amaai, nog efkes en ik versta m'n eigen zelf niet meer.

(Mie komt met grote kookpot binnen, gevolgd door Nick met brood en bestek)

NICK: Ik zal de borden wel pakken.
 FUUP: Nee, geen borden.
 NICK: Waarom niet?
 FUUP: Dat kost teveel aan water bij de afwas. Iedereen moet maar uit de kastrol eten, gelijk anders.

(Ze zetten zich met vier aan tafel en beginnen te eten. Er wordt brood in de kookpot gesopt)

FUUP: (tot Steffie) Die weurst steekt ge maar aan uw veurk, hé Steffie.
 NICK: Dat zijn zo'n klein worsten, Bomma?
 FUUP: Ja, dat vind ik nu ook. Precies dat de MEUT erin zit.
 MIE: Ik mocht geen grote weursten draaien van den Bomp.

NICK: (tot Steffie) Wij eten hier altijd uit de kastrol.
 FUUP: (verbetert) Hij bedoelt uit de "kastreul". Dat is gemeukkelijk en goedkeup, ge hebt gene afweus en ge verbruikt geen weuter. (tot Nick) Mijn Zweeds is al goed hé. Ik leer rap bij. Ik was vroeger in de scheul ook ne sleumme.
 MIE: (vervolgt) Ja, daarom heeft hij elk jaar tweu keuren meuten deun.
 STEF: En hebt ge veel deuren hier, Feup?
 FUUP: Deuren...? Ja, een stuk of negen. We hebben de keukendeur, de stadeur, de achterdeur, de...
 NICK: (onderbreekt) Bompa, ze bedoelt "dieren".
 MIE: We hebben 15 keuien, een peurd Bles, 2 geitenbeuken Pier en Pol, een veurken Lander, een 10-tal keukens met nen heun, een scheup Roza en nog een leummeke met 5 peuten.
 JUUL: (komt binnen van de stal; likkebaardt) Amaai, hier riekt het nogal.
 FUUP: Als ge straks naar huis gaat dan kunt ge wat meenemen. (tot Steffie) Dat is de Jeul.
 MIE: (vervolgt) Onze kneucht...! (tot Juul) Dat is onze Nick z'n lief.
 JUUL: Ze is lid van de PVV zeker?
 FUUP: Wat is dat?
 JUUL: Ahwel, alles Plat-Van-Voor...!

(terwijl Juul rond Steffie snuffelt fluistert Mie iets in Nick z'n oor en maakt dan een gebaartje aan haar borsten. Terwijl Nick en Steffie zich even afzonderen loert Juul in de kookpot)

JUUL: Dat ziet er daar een schoon stukje uit.
 MIE: (slaat op z'n hand als Juul z'n hand in de kookpot wil steken) Afblijven...!
 NICK: (fluisterend tot Stef) Ge zijt iets vergeten...! Ge draagt geen bh...!
 STEF: Oei...! Dat ben ik vergeten...!
 NICK: Dat gaat den Bompa merken. Kom maar mee naar boven, daar vinden we wel iets van ons Bomma.
 STEF: En wat moet ik erachter stoppen?
 NICK: Ik heb nog klein ballonnes liggen op mijn kamer. (tot Mie) Bomma, wij gaan efkes naar boven, we zijn direct terug.
 MIE: Ja, doe maar Nick, we kennen dat, wij zijn ook jong geweest.

(Nick en Steffie af langs de trap. Juul gaat aan het zitvlak van de stoel ruiken waar Steffie net opgezeten heeft)

JUUL: Dat is geen madam...!
 FUUP: Jawel Juul. Ga nu maar eens naar ons lammeke met 5 poten kijken.
 JUUL: (kijkt in de kastrol en likkebaardt) Dat gaat ge nooit allemaal in uw kas kunnen slagen, Fuup.
 FUUP: Allé, haal er maar ne worst uit en maak dat ge weg zijt
 JUUL: Merci Fuup. (haalt 2 worsten uit de pan) Ze bleven aaneen plakken. (stopt één worst in z'n mond en rolt de tweede in z'n vuile zakdoek, dan af langs de stal)
 FUUP: Waarom is onze Nick met Steffie naar boven?
 MIE: Dat weet ge toch zeker, of moet ik daar een tekening bij maken.
 FUUP: Gaan die rollebollen terwijl wij hier met het eten zitten? Die snotneus van ons is nog niet verlegen. Ik heb in mijne tijd altijd gewacht...

MIE: (vervolgt) ... ja, tot nà het eten en dan was 't gas planché...!

(Nick en Steffie komen van de trap. Steffie heeft nu duidelijk een grotere buste. Ze pronkt er zelfs mee)

FUUP: (tot Nick) Uw lief is wel goed geschapen, moet ik zeggen. Ons keuien hebben er niks tegen. Daar kunt ge zelfs onder schuilen als 't regent. (krijgt een tik van Mie)

NICK: Bompa, Bomma, Steffie en ik hebben een vraag.

FUUP: Ge gaat toch nog niet trouwen zeker?

NICK: Nee, we willen alleen vragen of Steffie hier deze nacht kan blijven slapen.

MIE: Wij hebben geen kamer meer op reserve, hé jongen.

NICK: Jamaar, Steffie kan toch op mijn kamer blijven slapen.

FUUP: Op dezelfde kamer?

NICK: Mijn bed is toch groot genoeg.

FUUP: In hetzelfde bed ook nog...?

MIE: Wat gaat ge anders doen, Fuup. Dat meisje woont hier 100 km vandaan.

FUUP: Wel Nick, voor ons is dat in orde.

STEF: Mercikes Feup.

MIE: Hoe noemt zij u...? Feup...?

FUUP: Ja, voor ne Zweed ben ik de "Feup".

MIE: Al sjans dat ge niet Fluup heet, haha...!

FUUP: Mie, kunt ge 't hier nog efkes proper houden, ja? (vervolgt tot Nick) Maar de huisreglementen moeten gerespecteerd worden. Geen nachtlawaai met muziek of zo, morgenvroeg op tijd uit uw bed voor 't ontbijt. (vervolgt tot Stef) Daar is de badkamer en daar mag geen heur in de lavabeu liggen na het scheuren.

STEF: Jamaar, ik heb m'n eigen scheurappareut bij. (voelt aan z'n kin).

FUUP: Scheurt gij uwe baard...?

STEF: Nee, ik epileur m'n benen en ook euh...

MIE: (onderbreekt) Kom, 't is al goed.

STEF: Het eten was leukker.

FUUP: (tot Mie) Steffie bedoelt "lekker".

MIE: Ja, dat versta ik ook wel.

STEF: Als ik hier blijf overnachten zal ik eerst m'n valeus en m'n beautycase uit mijn auto gaan heulen. (tot Nick) Kunt gij efkes heulpen, scheutteke?

NICK: Natuurlijk poepie...!

(Nick met Steffie af langs de keuken)

FUUP: De liefde is toch schoon hé.

MIE: Wel, dat moogt ge nu eens zeggen, Feup.

FUUP: Gaat gij mij uitlachen, of wat...?

MIE: Ik vind het een pronte madam.

FUUP: Ik ben eens curieus, als daar kinderen van komen. Gaan die dan Vlaams of Zweeds praten?

(Steffie en Nick komen van de keuken met de valies en de beautycase)

NICK: Dan gaan wij nu efkes naar boven om haar valies uit te pakken. En nog eens merci, hé Beumma en Beumpa. (tot Steffie) Kom snoepie.

(Nick met Steffie af langs de trap)

FUUP: Ze zitten wel gere boven hé.

MIE: Hoe waren wij in den tijd, op de schelft van uw vader, tussen het hooi. Drie weken later kwam er nog hooi uit mijn oren. Of zijt gij die tijd al vergeten?

FUUP: Nee, dat was ne plezante tijd.

MIE: (speels met een worstje uit de kookpot) Misschien kunnen we dat nog eens doen.

(Nu horen we ritmisch gepiep)

FUUP: Hoort gij dat ook...? Wat is dat gepiep...?

MIE: Gepiep...? Ik denk dat het eer "gepeup" is.

FUUP: Zijn die twee het bed al aan 't uittesten? Dat kan toch niet hé. Die Steffie is hier nog maar 5 minuten binnen en 't is al van dàt...! (roept aan de trap) Nick, wat zijt gij daarboven aan 't uitsteken...?

(Nick en Steffie komen naar beneden met de valies)

NICK: Daar scheelt iets aan de valies van Steffie. Ik denk dat die eens moet gesmeerd worden.

FUUP: Steffie of haar valies? (krijgt een tik van Mie)

(De valies wordt geopend en de ritssluiting piept inderdaad op het ritme van daarnet)

TAFEREEL 3

ENKELE DAGEN LATER

(Fuup hangt een ingekaderde foto van een boerenpaard tegen de muur. Hij tracht de kader waterpas te hangen. Mie komt van de keuken met een vaas met bloemen en zet die op tafel. Het valt op dat zij in het volgend gesprek correct Nederlands praat)

- FUUP: Toch schoon hé, ons Bles hier tegen de muur.
 MIE: Ja, echt mooi. Je mag ook niet vergeten van de schuurdeur een likje verf te geven, hé snoepie.
- FUUP: Dat zal de Juul wel doen.
 MIE: Neen. Ik wil niet dat onze roodharige knecht Juul van de ladder valt.
 FUUP: Ik heb wel ergens ne ouwe ladder staan, maar daar zijn twee sproten van kapot.
- MIE: Moet jij dan geen nieuwe ladder kopen, echtgenoot?
 FUUP: Zijt gij ermee aan 't lachen? Waarom praat gij zo bekakt...?
 MIE: Dat noemen ze "etiquette". Als ik in de politiek zit dan moet ik zó praten.
 FUUP: Ja, dan heb ik 't spek aan m'n been hé.
 MIE: Heb jij varkensvlees aan uw been, oude rakker?
 FUUP: Mie, stop daar mee. Ik kan daar niet tegen. Ik krijg zelfs schrik van u.
 MIE: Maar chouchou toch, je moet niet angstig zijn.
 FUUP: Kust mijn kloten...!
 MIE: Oei..., uw klokkenspel zoenen op dit uur van de dag...? Lieve!ing, dan valt ons Bles van de muur. Ik ga dat toch noteren voor in de bedroom. (knipoogt overdreven en wrijft over zijn dij, maar haar trouwring valt van haar vinger) Oei, mijn huwelijksring valt pardoos van mijn vinger.
- FUUP: Zijt gij afgefallen...?
 MIE: (hervalt in haar gewone taal) Ja, met de stress van die verkiezingen. Normaal zou gij ook eens moeten opkomen met de verkiezingen want gij staat ook 10 kilo te vet. (haalt een brief uit haar schort) Deze brief zat vandaag in ons brievenbus.
- FUUP: (leest de afzender) Vlaamse Mestbank. (opent de brief en leest) Beste heer Vandezande, uw dierlijke mestafvoer is onwettig. Er zal een van de volgende dagen een nieuwe controle plaatsvinden op uw landgoed en dit onverwachts door mezelf of door een van mijn collega's. Met vriendelijke groeten, Mevrouw L Pannemans. (scheurt de brief in duizend stukken, dan tot Mie) Ik denk dat we binnenkort prijs hebben.
- MIE: Nu moet er toch iets gebeuren. Waar gaat ge blijven met uwe mest?
 FUUP: Ik kan die toch ook niet opeten.
 MIE: Waar laat gij momenteel uwe stal mest?
 FUUP: Die kap in 't kanaal, tijdens het duister als niemand 't ziet.

(Nick komt van de trap met folders, geeft die aan Mie en wil er aanstonds vandoor langs de keuken)

- MIE: Merci Nick. Waar gaat ge naartoe?
 NICK: Ik moet efkes weg. (af langs keuken)
 FUUP: Waar zit Steffie?
 MIE: Die is ook vertrokken met zijn auto... (herpakt zich) ...met HAAR auto.

- FUUP: Is die al naar huis?
 MIE: Nee, want haar valies staat nog boven. (bekijkt de folders en leest het opschrift) Met de MOT wordt het beter...
 FUUP: Als ik een mot zie dan slaag ik ze dood.
 MIE: Eigenlijk is het een nachtvlinder.
 FUUP: Begin weer niet, hé Mie. Kom, doe nu maar wat druppels in m'n ogen.
 MIE: Nee, dat is niet meer nodig want ik heb in den Action een paar brillen voor u gekocht. Ene voor dichtbij en ene voor ver. (presenteert haar gsm) Hier, als ge eens gere naar ons Krista belt in Sydney.
 FUUP: Nee, ik ken geen fluit van dat spel.
 MIE: En we zullen onze vaste telefoon eens wegdoen want dat kost geld en we gebruiken hem toch niet.
 FUUP: En als die gasten van de fanfare bellen...?
 MIE: Dan kunnen ze naar mijne smartphone bellen.
 FUUP: Foert...! Als ik iets doe met uwe gsm dan is 't hem door het venster smijten...!
 MIE: Ik ga de bonen plukken.
 FUUP: Doe uwe trouwring maar uit als ge op het erf werkt.
 MIE: Gij gaat straks mee plakken?
 FUUP: Ik heb geen tijd, ik moet gaan schilderen.
 MIE: Dat schilderen is op een uur gedaan. (als Juul van de stal komt) Voeten vegen gij...!
 JUUL: Wat staat er vandaag op 't program, Fuup?
 FUUP: Ge moet onze Bles nog eens roskammen.
 MIE: Neenee, de Juul gaat mij helpen met de bonen. Kom Juul. (snuift rond Juul) Hier stinkt iets...! Hebt gij in den beerput gezeten?
 JUUL: Nee. Maar ik heb dat ook al geroken. (maakt z'n zakken leeg en herinnert zich plots) Godmiljaar, 't is niet waar hé...! (opent z'n zakdoek en haalt er de worst uit) Die worst is slecht geworden zèg...!
 FUUP: Dat is niet moeilijk, die zit daar al drie dagen in.
 MIE: En gij moet tussendoor uwe neus niet snuiten...?
 JUUL: Nee, dat doe ik zo...! (veegt met z'n mouw onder z'n neus)
 MIE: Kom. (samen met Juul af langs de stal)

(De gsm van Mie rinkelt)

- FUUP: (leest de naam) Ons Krista...! (wil opnemen, maar dat lukt hem niet) (gooit de gsm in de zetel) Daar se..., onnozel ding...! (haalt een briefje uit z'n portefeuille en draait een nummer met het vast toestel) 0061/2-8627-8818. Krista...? 't Is uw vader hier. - - - Nee, uw moeder weet niet dat ik u bel. - - - Ja, met de Nick is alles in orde? Wat doet gij daar heel den dag als uwe vent aan zijne dam bezig is? - - - Klaag niet over heimwee hé. Dan had ge maar niet naar ginder moeten gaan. - - - Ja, het stinkt hier naar koeienstront, daarom is 't ook een boerderij hé. - - - Als ge weer over geld begint dan haak ik in hé...! (haakt in, dan bij zichzelf) Ze denkt dat ik ga begraven worden met twee doodskisten, eentje voor mij en een voor mijn spaargeld, de kakmadam...! (af naar de keuken)

(Juul komt van de stal. Hij heeft kauwgum in z'n mond en merkt de foto van het paard. Hij plakt z'n kauwgum stiekem op de plaats van de piemel van het paard)

- JUUL: (als Fuup van de keuken komt) Fuup, ik heb weer zo'n bolleke gevonden.
 FUUP: Misschien wordt het wel eens tijd dat we verder gaan zoeken.
 JUUL: Onze pa heeft thuis zo'n machien om munten te zoeken.
 FUUP: Ne metaaldetector. En al iets mee gevonden?
 JUUL: Ja, al veel. Scheeltjes van colaflesjes, vijzen en moeren, blikjes.
 FUUP: Kunt jij die detector eens gaan halen en daarmee over ons land gaan?
 JUUL: Dat zal ik eens direct gaan doen. (veegt z'n voeten, dan af via de stal)
 NICK: (op van keuken) Hebt gij in 't kort nog met ons ma gebeld?
 FUUP: Ikke...? Met uw ma...? Geen denken aan.
 NICK: Da 's straf. Ik krijg just een berichtje van ons ma dat gij met haar gebeld hebt.
 FUUP: Daar is niks van waar.
 NICK: Als ge belt gebruik dan mijne gsm maar want zo'n telefoont naar Sydney met het vast toestel kost stukken van mensen. (legt z'n gsm op tafel) Mijn ouders eisen dat ik apart ga wonen.
 FUUP: Dat gaat ge toch niet doen?
 NICK: Maar nee.
 FUUP: Ga hier eens efkes zitten. (als Nick zich bij aan tafel zet) Als gij zo met Steffie in de kuip duikt dan gebruikt gij toch zo'n dingske?
 NICK: Welk dingske?
 FUUP: Nen Engelse frak.
 NICK: Nee, wij gebruiken niks.
 FUUP: Waarom niet?
 NICK: Daar zijn Steffie en ik nog lang niet aan toe. De liefde is nog te pril.
 FUUP: Waar is Steffie?
 NICK: Naar de stad, ne nieuwe bh kopen.
 FUUP: Gaat Steffie hier nu voorgoed blijven wonen?
 NICK: Natuurlijk. Of was dat niet de bedoeling?
 FUUP: Ne mond meer aan tafel gaat meer geld kosten, hé Nick.
 NICK: Ge kunt Steffie toch geen huishuur laten betalen. Dat durf ik haar niet vragen hé.
 FUUP: Ikke wel...! Als ik nu eens 300 euro vraag, maal 12..., dan is dat...
 NICK: (onderbreekt) Als gij Steffie huur durft vragen dan ben ik ook weg...! Geldwolf...! Ik moet nu efkes naar boven. (af langs de trap, z'n gsm blijft op tafel liggen)

(De gsm van Nick krijgt een berichtje. Een nieuwsgierige Fuup leest op het schermje)

- FUUP: (duwt voorzichtig op een knopje, leest de tekst) Adoptie van een baby...? (dan bij zichzelf) Die zullen toch niet van plan zijn om...?
 NICK: (komt van de trap) Ligt mijne gsm hier nog?
 FUUP: Ja, daar op tafel. En ik denk dat ge een berichtje hebt aangekregen.
 NICK: (leest zijn berichtje, dan tot Fuup) Gij hebt dat toch niet gelezen...?
 FUUP: (ontkent formeel) Neenee.
 NICK: Ne gsm is iets persoonlijks, hé Bompa.
 FUUP: Wanneer zoekt ge aan kinderen te beginnen?

- NICK: Waarom begint jij nu in ene keer over kinderen? Gij hebt dat berichtje dus toch gelezen...?
- FUUP: Ja zèg, ik passeerde daar just en mijn oog viel op uwe gsm. Wil ik eens iets zeggen, ge moet geen adoptie doen. Ge moet er zelf ene maken. Ik zal u eens uitleggen hoe ge zoiets moet doen. Als ge...
- NICK: (onderbreekt) Bompa, ik ben 20 jaar, ik ken dat al.
- FUUP: Waarom begint ge er dan niet aan...?
- NICK: Omdat zoiets niet gaat in mijn geval.
- FUUP: Hebt gij problemen met "uw geval"...? Sint-Joriskruid is daar goed voor.
- NICK: Ja, dat merk ik aan uw schaap met 5 poten. Wij willen gene kleine met drie benen en 2 koppen, hé Bompa.
- FUUP: Ons Mie en ik zullen wel voor een babykamer zorgen. Hier op de boerderij is plaats genoeg. Ge moet maar proberen om kindjes te maken.
- NICK: Als Steffie zwanger is dan zult gij dat als eerste weten.
- FUUP: Okee, dat is goed. Zeg maar tegen Steffie dat ze veel selder moet eten, dan wordt ze rap zwanger.
- MIE: (op via de stal, haar trouwring is van haar vinger) Waar zit de Juul? Die was ineens de pist in.
- FUUP: Die moest efkes naar huis.
- MIE: Nick, mercikes omdat gij de afwas hebt gedaan.
- NICK: Dat was maar een kleine moeite, Bomma.
- MIE: Kunt gij nog meer van die folders printen?
- NICK: Natuurlijk. Daar zal ik eens direct aan beginnen. (neemt z'n gsm mee af langs de trap)
- FUUP: We hebben het toch ècht getroffen met zo'n kleinkind hé. Die Nick gaat het nog ver brengen in 't leven. Al sjans dat hij het verstand van mij heeft geërfd, en de schoonheid van u.
- MIE: Hebt gij weer iets nodig?
- FUUP: Ja, pudding met koekjes.
- MIE: Okee, op voorwaarde dat gij seffens mee gaat plakken.
- FUUP: Maar ik moet eerst de schuurdeur nog schilderen.
- MIE: Okee, dan gene pudding met koekjes.

(Er wordt op het venster getikt)

- FUUP: Madam Tjing Tjing is daar weer. Wat zal ze nu weer weten?

(Fien komt binnen langs de keuken. Ze draagt een stofjas en een petje waarop in drukletters het woordje "MOT" staat gedrukt. Ze heeft affiches bij, potten lijm en verfborstels)

- FIEN: Tjing Tjing, het is gebeurd
- MIE: Wat is er gebeurd?
- FIEN: Onze Kevin heeft promotie gekregen op z'n werk. Wat vindt ge van mijn klak? Schoon hé. De mensen zullen nu wel zien dat ze op de MOT moeten stemmen.
- MIE: (bevestigt een affiche waarop haar foto staat FOND tegen de muur) Ik sta er schoon op hé. (als Fuup weer van de koffiepote wil drinken) Stop...! Gedaan mee van die teut te drinken. Ga maar een tas halen in de keuken.

FUUP: Als ge 't zo zitten hebt dan stem ik NIET op de MOT...! (af naar keuken)
 FIEN: Is uw varken weer slecht gezind?
 MIE: Gisteravond in 't bed was 'm nochtans goed gezind. Zijne cavia mocht nog eens uit z'n kot.
 FIEN: Dan zijt gij beter af dan ik, onze cavia loopt enkel maar toertjes in z'n kot.
 MIE: Dan zit de mot erin?
 FIEN: Ja, en dat is zo al een paar maanden. Ik denk dat ik binnenkort eens moet gaan zien voor nen andere cavia.
 MIE: Och Fien, ge loopt van de klaver naar de biezen.
 FIEN: Van wie is die auto die hier heel de nacht heeft gestaan naast de auto van de Nick?
 MIE: Die is van onze Nick z'n lief.
 FIEN: Blijft die hier al slapen? Dan is 't nogal serieus. Die jongen zal ook wel blij zijn nu.
 MIE: Natuurlijk is die in de zevende hemel hé. Ze heet Steffie.
 FIEN: (kijkt op haar horloge) Mie, ik wil u niet afjagen, maar we moeten gaan vertrekken om te gaan plakken.

(Fuup komt van de keuken met kopje en tapt van de koffiepot)

FUUP: (tot Mie, ad Fien) Hebt gij ook zo'n scharminkel klakje?
 MIE: Natuurlijk.

(Juul op met een metaaldetector)

FIEN: (ad Juul) Hier schieten ze weer iets binnen. Wat hebt gij bij...?
 JUUL: Dat is ne metaaldetector.
 FUUP: We zullen nu het goud eens gaan bovenhalen.
 MIE: (men bestudeert de detector) Hoe werkt zo'n ding, Juul?
 JUUL: Ge moet dat machien eerst opzetten. En dan gaat ge maar rond met uwe zwabber hé. (richt de detector naar Fien Zijp waardoor hij een zoemend geluid maakt) Hier se..., ik heb al prijs...!
 FIEN: (voelt zich aangevallen) Ga weg met dat ding, gij hé...!
 FUUP: Fien, hebt gij iets van waarde in uw zakken zitten?
 FIEN: Ja, wat kleingeld om onderweg nen trappist te gaan drinken.
 FUUP: Voilà..., hij marcheert. Mag ik ook eens proberen, Juul?

(Even schermutseling waardoor de detector tussen de benen van Fien Zijp terecht komt en weer begint te zoemen)

JUUL: Hola..., daar zit precies ook al iets...!
 FIEN: Ga weg, onnozelaar!
 FUUP: Dat is de knop van haar onderbroek.
 JUUL: (genietend terwijl hij met de knickers in z'n zakken speelt) Ja haha, ja...!
 FUUP: Juul, ga maar wat detecteren nu met uw machien.
 MIE: En begin eerst maar tussen de bonen.
 FUUP: Waarom?
 MIE: (aarzelend) Daar is misschien..., ook iets te vinden.
 FUUP: En al wat ge vindt delen wij in twee, de helft voor mij en de helft voor u.
 JUUL: Dat is afgesproken, hé Fuup.

FIEN: Iemand een zijpke...? 't Zijn goei hé.
 JUUL: (proeft ervan) Die van mij zijn beter.
 FIEN: Hebt gij ook zijpkjes?
 JUUL: Ja. Ik zal ze eens gaan halen. (veegt z'n voeten, dan af via de stal)

(Steffie op van de keuken)

MIE: (met fierheid) Hier is ze nu, ons Steffie. Het lief van onze Nick.
 FIEN: Amaai, gij hebt een schoon lijntje. Alhoewel, ik vind dat ge nogal bleek ziet. (minder luid tot Mie) Ik denk dat ze haar regels heeft. Ik zag vroeger ook altijd bleek als de Rus binnengevallen was.
 FUUP: Ze gaat u niet verstaan want ze is Zweeds.
 FIEN: En gij denkt dat ik geen vreemde talen ken, of wàt...?
 FUUP: Waar zoudt gij 't geleerd hebben? In de papschool...?
 FIEN: Ik heb ooit Duitse les gehad. Luistert maar eens. (houterig tot Steffie) Ich kan wel gut de Deutsche tale, aber Fuup mar ein klein bitjen.
 FUUP: Wat zegt gij nu, ikke een klein pietje...? (wil z'n gulp openen) Ik zal 'm hier seffens eens op tafel leggen...!
 MIE: (onderbreekt) Nee Fuup, Fien bedoel "ein klein bitchen"...!
 STEF: Feup is de plezantste theus.
 FIEN: Hoe noemt zij u, Feup...?
 MIE: Ja, dat is "Fuup" in 't Zweeds.
 STEF: Ik ga nu efkes naar beuven.
 FIEN: Ja meisje, ga maar naar beuven want hier beneuden valt niet veel plezier te rapen met die Feup.

(Steffie af langs de trap)

FUUP: En als gij mij nog ene keer "Feup" noemt dan stamp ik u buiten...!
 FIEN: 't Is al goed, lawaaimaker.
 MIE: (tot Fien) Wat vindt ge van Steffie?
 FIEN: Een pronte madam en ze heeft een balkon om fier op te zijn. Daar moeten wij 20 jaar voor sparen. (minder luid) Hopelijk zijn de Nick z'n handen groot genoeg, haha. En ik vind ook dat zij een zware stem heeft, maar dat heeft onze Leon ook. Volgens mij is 't een goei om op 't land te werken. Die heeft armen gelijk ik benen heb. Uw koeien zullen nu rap gemolken zijn. Ik zou ook wel een koe willen zijn.
 MIE: Waarom?
 FIEN: Als zo'n hand uwen uier vastpakt, Amaai dat gaat ge voelen tot in uwe kleine teen...!
 FUUP: Ik denk dat ge uwe Leon eens wat vitessepillen moet geven want gij hebt precies iets nodig.
 FIEN: Onze Leon pakt nu al 26 pillen per dag en hij is nog depressief. Toen ik just naar hier kwam stond hij weer te praten met de facteur. Sinds dat onze facteur een vrouw is zit 'm altijd bij het venster te wachten tegen dat die langskomt. Alleen van haar fleurt hij een beetje op, voor de rest zit die daar maar te niksen en is 't van "Ja Fien en Nee Fien". Just ne patattenzak. Daar zit gene fut meer in. Als ik 10 jaar jonger was dan had ik hem al lang buiten gesjot, maar nu gaat dat niet meer hé.
 MIE: (doet ook haar stofjas aan) Kom Fien, wij gaan vertrekken.

FIEN: Vergeet uw klak niet op te zetten, hé Mie.
 FUUP: (als Mie haar petje opzet met MOT) Ge zijt precies den Dikke en den Dunne.
 FIEN: Kunt gij ook zo'n klak opzetten?
 FUUP: Daar denk ik nog niet aan...! Ik ben lid van den Boerenbond en die zijn van een andere partij. En pak maar ne stok mee als ge gaat plakken. Het zou den eerste keer niet zijn dat er plakploegen onder elkaar beginnen te vechten omdat ze elkaars affiches aftrekken.
 FIEN: Dat moet er eens ene riskeren, dan zal die nogal ne post pakken.
 JUUL: (stoot binnen van de stal) Wilt ge nu eens iets weten...?
 MIE: Ja, dat gij uw voeten moet vegen aan de mat.
 JUUL: Ik heb medailles gevonden en ze blinken nog...!

(Juul haalt munten uit z'n borstzakje. Fuup bekijkt de munten op tafel met zijn bril)

FIEN: Dat zijn centen van 100 jaar terug, die zijn gene knop meer waard.
 FUUP: Dat kan niet want die centen van toen blinken niet en deze wèl.

(Nick komt van de trap. Hij overhandigt Mie nog een pakje folders)

MIE: Merci Nick.
 NICK: Wat is dat hier allemaal op tafel? (bestudeert de munten) Dat zijn Romeinse munten. (leest tekst op de munten) "C.CAESAR.COS.TER".
 FUUP: Was dat ne Romeinse koster?
 NICK: Nee, dat is "GAIUS CAESAR CONSUL TERTIUM"...!
 FUUP: Ge ziet goed dat het de kop is van Juul Cesar hé.
 JUUL: Misschien was dat nog familie van mij, omdat ik ook "Juul" heet.
 FUUP: Hoeveel hebt ge er zo gevonden?
 JUUL: Zes...! Mijn machien ging nogal ne gang. Piewie... piewie... piewie...! 't Was just nen ambulance die voorbij reed.
 FUUP: Dan moeten er nog in de grond zitten.
 NICK: Volgens mij is 't ècht goud. Ge gaat rijk worden, Bompa.
 FUUP: Ja, dat zit er dik in. Hier hebben vroeger rijke Romeinen gewoond. Er moet dus nog veel meer goud in de grond zitten. (tot allen) Kan iedereen z'n mond houden? De vondst van die gouden munten moet binnenskamers blijven hé.
 JUUL: Wacht..., ik heb nog meer gevonden. (haalt een gouden ring tevoorschijn)
 NICK: (bestudeert de ring) Dat is ook goud. Daar staat iets in, nen datum en twee namen, maar 't is onleesbaar geworden.
 MIE: (plots blij) Maar dat is... (herpakt zich) ...dat is schoon hé. Mag ik hem eens passen aan mijne vinger?
 JUUL: (kordaat) Nee..., die ring is van mij...! De Fuup heeft beloofd allebei de helft. En ik pak euh... (twijfelend) ...de munten. Fuup krijgt de ring.
 FUUP: Ik wil wel één munt hebben.
 JUUL: Okee. (zit weer met zijn detector tegen het achterwerk van Fien)
 FIEN: (protesteert) Kijk eens waar ge blijft met dat machien, hé loebas...! En hoe zit dat met uw zijpkjes...? (verwonderd als Juul er enkele uit z'n zakken haalt) Amaai, dat zien er goei verse uit. Ik zal ze eens proeven. (stopt er enkele in haar mond, maar spuwt die direct uit) Bah..., wat is dat voor bocht...!

JUUL: Dat zijn keutels van onze geitenbok, haha...!
 FIEN: Gij smeerlap...!
 JUUL: Sorry Fien. Hier, spuw ze maar uit in mijne zakdoek. (presenteert)

(Maar als Fien de zakdoek opent stuit ze op de vervallen worst, schrikt en laat een luide krijs. Ze gooit haar verfborstel woest naar Juul die vlucht langs de stal)

FIEN: Zijn dat al onze folders? Daar gaan wij nooit mee toekomen.
 NICK: Ik zal er nog rap wat gaan bijmaken. (richting trap)
 FIEN: (roept hem nog na) Ge hebt een schoon lief, Nick.
 NICK: Merci Fien. (af langs de trap)
 FIEN: Allé Mie, gaan we haast vertrekken om te gaan plakken? Seffens is 't donker en dan zien we niks meer. Hebt gij uwe verfborstel?
 FUUP: Nee, ik heb de verfborstel nodig om de schuurdeur te schilderen.
 FIEN: Dan zal ik wel lijmen en Mie plakt de affiches er tegen.
 FUUP: (tot Mie) Welke kleur van onderbroek hebt gij aan?
 FIEN: Waarom moet gij dat weten?
 FUUP: Omdat ons Mie soms met andere kleur van onderbroek thuiskomt.
 MIE: Dat is als ik teveel trappist gedronken heb. Ik heb altijd een reserve in mijn saccoche zitten. En zeg niet dat gij nen heilige zijt, hé Fuup.
 FUUP: Als de kat van huis is dan is er nog altijd de poes van de buurvrouw.
 MIE: Kom, wij gaan vertrekken.
 FUUP: Wacht eens efkes. Gaat gij op ventenjacht, Mie?
 MIE: Waarom?
 FUUP: Omdat ge uwe trouwring uitgedaan hebt. Waar is uwe trouwring?
 MIE: (bekent aarzelend) Die euh..., die ben ik ergens verloren.
 FUUP: Ik heb het u nog gezegd, maar ge luistert nooit naar mij. (geeft haar de gevonden ring) Steek deze maar eens rond uwe vinger.
 MIE: Ja, dat is 'm.
 FIEN: (ad foto tegen de muur) Dat is ne schone foto van uw Bles.
 MIE: Ik verschiet ervan dat 'm nog niet van de muur is gevallen.
 FUUP: Als ik iets vastmaak dan blijft dat vast.
 FIEN: (kijkt nu van dichtbij naar de foto) Wat is dat onder zijne buik? Is dat zijne generaal die naar buiten hangt te bengelen...?
 MIE: (haalt de kauwgum eraf, dan boos tot Fuup) Hebt gij ze nog alle vijf...!
 Seksmaniak...!
 FUUP: Maar dat heb ik niet gedaan.
 MIE: Kom Fien, wij gaan plakken. (klapt enthousiast in haar handen waardoor de foto van het paard van de muur valt)
 FUUP: (krabt in z'n haren) Hoe is dat mogelijk...?
 FIEN: Dat is er ene voor 't slachthuis, Feup.
 FUUP: En ik heet "FUUP" voor u...! En ik zeg dat geen tien keer, hé madam. Verstaan...?
 FIEN: Moet gij een zijpke hebben?
 FUUP: Nee, steek die rommel ook maar in de brievenbussen dan zijn we daar voorgoed vanaf. Ik heb er ene keer van gegeten en drie dagen later was onze beerput vol. Ik ga schilderen.
 MIE: En doe maar voort dan kunt ge nog mee gaan plakken met ons.
 FIEN: (als Fuup verdwijnt langs de stal) Mijne vent is gelijk ne bloempot en de uwe is ne knorpot...!

NICK: (komt van de trap met nog meer folders) Dat zijn de laatste Bomma, de inkt van mijne printer is op.
 FIEN: (tot Mie, ad affiche tegen de muur) Toch ne schone foto van u, hé Mie. Als ik dat in mijn brievenbus zou krijgen daar zou ik direct op stemmen. Ge ziet dat die vrouw iets heeft hé. Zo'n mensen hebben wij nodig.

(Steffie komt van de trap)

FIEN: (bewondert) Kijk eens aan hoe schoon. (tot Nick) Gij hebt het groot lot gewonnen. Ik ben blij in uw plaats.

(We horen op de achtergrond plots het geluid van een vallende ladder gevolgd door een pijnkreet)

NICK: (verbaasd) Wat was dat...?
 JUUL: (stoot binnen van de stal en blijkt aangeslagen) De Fuup...!
 MIE: Wat is er met onze Fuup...?
 JUUL: Hij is van de ladder gevallen...!
 NICK: En heeft hij iets gebroken?
 JUUL: Ja, hij is in twee gebroken.
 MIE: Onze Fuup...?
 JUUL: Nee, de ladder.

(Allen stormen naar buiten via de stal. Men komt binnen met een geblesseerde Fuup)

FIEN: Maar Feup toch wat hebt ge nu gedaan...!
 MIE: (als men Fuup op tafel legt) Waar doet het zeer, Fuup?
 FUUP: Overal.
 JUUL: We zullen 'm eens controleren. (pakt Fuup z'n arm vast)
 FUUP: (pijnkreet) Aaaaauwh...! Ik denk dat mijne arm gebroken is.
 JUUL: We zullen eens kijken of hij kraakt. (wil de arm bewegen)
 FUUP: Blijf van mijne arm...!
 JUUL: Als ge daar nog niet tegen kunt.
 MIE: Wat nu...? Bellen naar den huisdokter...?
 FUUP: Nee, geen huisdokter.
 NICK: Waarom niet?
 FUUP: Die heeft als bijberoep begrafenisondernemer, dan weet ge 't wel hé.
 MIE: Is 't alleen maar uwe arm die zeer doet? (duwt op enkele plaatsen met gejammer als gevolg)
 FIEN: Hij heeft precies ook zeer aan z'n "bonus-malus-regeling". Laat z'n broek maar eens zakken. We zullen er eens een zalfje aansmeren.
 FUUP: (gepikeerd) Pas op gij hé...!
 NICK: Volgens mij is zijne arm gebroken.
 STEF: Daar moeten we dringend mee naar de Speud.
 FIEN: Zèg..., pak 'm ineens mee naar 't vilbeluik dan zijn we er vanaf.
 FUUP: Op uw gemak gij hé...!
 FIEN: Kunnen we dan nu niet gaan plakken?
 NICK: Jawel. Gij en de Bomma kunt gaan plakken. Steffie en ik rijden met den Bompna naar de Spoed.
 STEF: Kom, we rijden naar de klineuk. Dat wordt drie weuken geups, Beumpna.

FUUP: Help me maar recht want ik kan niet meer steunen op die arm.

(Steffie helpt Fuup recht van de tafel. Er knalt iets)

FIEN: Wat was dat...? Daar sprong precies iets kapot...!

MIE: (ad Fuup) Dat zal wel iets aan zijne binnenkant zijn.

(Steffie en Nick even terzijde)

STEF: 't Is een ballonneke van achter mijne bh dat kapot is gesprongen...!

NICK: Ook dat nog. Hou u hand ervoor zodat ze niks merken. (tot Fuup) Kom Bomp, wij rijden met u naar 't ziekenhuis.

FIEN: (als Fuup kermt van de pijn) Och, kleinzerig ventje...! Hier, pak nog een zjipke voor onderweg.

(Nick en Steffie met een kreunende Fuup af langs de keuken)

FIEN: Hoe zit 't, Mie? Gaan wij plakken of gaan we eerst nog een zjipke pakken?

MIE: (strijdvaardig) Wij gaan plakken...! We zullen er eens een MOT op geven...!

FIEN: Leve de MOT...! (ze geven elkaar een highfive)

(Mie en Fien Zjip af langs de keuken)

TAFEREEL 4

VOLGENDE DAG

(Fuup ligt met z'n rechterarm in een gipsverband. Met de hulp van Juul proberen ze de gips door te zagen met een ijzerzaag. Een affiche van Mie hangt nog steeds tegen de muur. Onder haar neus is nu met zwarte stift een snorretje geschilderd)

FUUP: ...Hier hangt 'm nog een beetje vast. En hou het venster in 't oog want ons Mie kan elk moment thuiskomen van de winkel. (als Juul te fors zaagt) Pas op...! Of zoekt gij heel mijne arm eraf te zagen...?

JUUL: Dus uwe arm is niet gebroken...?

FUUP: Bijlange niet. Maar dat hoeft niemand te weten. Had gij gisteren die tuttefrut op de foto van ons Bles geplakt?

JUUL: Ja. De mensen moeten toch kunnen zien dat ons Bles nen hengst is.

FUUP: Doe nu maar voort want dat ding moet zo snel mogelijk van mijne arm.

JUUL: (na nog even zagen) Volgens mij kan de gips er nu af.

FUUP: (peutert de gips van z'n arm) Ooooh, dat doet deugd.

JUUL: (kijkt door het raam, dan plots) Pas op, Fuup...! Mie komt thuis...!

FUUP: Verdoemme hé. (doet snel de gips weer aan, dan tot Juul) En praat uwe mond niet voorbij, hé kameraad. Mijne arm is gebroken en die blijft gebroken hé.

MIE: (op van de keuken. Ze trekt haar jas uit) Ik ben thuis hé. (als haar oog op de ijzerzaag valt) Wat doet dat ding hier op tafel...?

FUUP: (verzint) Wel euh..., de Juul kwam daar mee binnen.

JUUL: (aarzelend) Ja, ik euh..., ik moest nog wat klompjes hout zagen.

FUUP: (gespeeld) Toch spijtig dat ik nu niet mee kan gaan plakken hé. Ik had het nochtans gere gedaan, zo samen met ons Mieke.

MIE: Leugenaar...! Ik zou er niet van verschieten dat ge opzettelijk van de ladder gevallen zijt.

FUUP: Wie gaat nu al het werk op de boerderij doen als ik in de gips lig?

MIE: (ad Juul) Hier, die rosse tijlp natuurlijk. Nu zult gij ook uwe vaandel van de fanfare ook niet meer kunnen dragen.

FUUP: Jawel, in m'n andere hand hé.

MIE: (als haar gsm rinkelt neemt ze op) Hallo bij Vandezande. - - - Nee meneer, hier zijn geen gouden munten gevonden. (haakt in) Mijne gsm rinkelt om de haverklap en allemaal vragen ze naar die Romeinse munten.

FUUP: Hoe is dat mogelijk? Dat moest toch geheim blijven.

MIE: Kom maar eens mee naar de keuken dan kan ik uw oogdruppels indoen. (merkt nu pas het zwarte snorretje op de affiche tegen de muur, dan kwaad) Wie heeft dat gedaan...? (als Juul en Fuup hun schouders ophalen, dan nijdig) Wacht maar, ge zijt met mij nog niet gedraaid...! (scheurt de affiche van de muur en neemt die mee naar de keuken)

FUUP: (tot Juul) Gij gaat de koeien melken?

JUUL: Komt in orde, Fuup. Wat moet ik met die zaag doen?

FUUP: Leg die maar terug in 't werkkot. Ik heb al een zaag.

JUUL: Waar?

FUUP: Daar in de keuken..., madam "MOT"...! (af naar de keuken)

(Juul haalt de knikkers uit z'n zakken, maar er vallen er enkele op de grond. Hij kruipt zoekend tot onder tafel. Nick en Steffie komen van de trap. Nick legt z'n laptop op tafel. Juul houdt zich stil onder tafel. Steffie praat terug met mannenstem)

STEF: Ze hebben nog niks gemerkt.
 NICK: Nee, we zijn goed bezig. (met brede smile) Ik zie u gere.
 STEF: Ik u ook. (ze doen samen neuzeke neuzeke)
 NICK: Toch spijtig dat we elkaar tussendoor niet eens een kusje kunnen geven.
 STEF: Ik denk dat die rosse iets in de gaten heeft.
 NICK: Dan moet jij de Juul maar eens een blote bil tonen, hij zal dan wel steigeren en zeker zijn dat jij een meisje zijt.
 STEF: (zet haar voet op een stoel en maakt een bovenbeen bloot) Dat is waar, ik heb sexy benen.

(Juul staart met wijde ogen naar het blote been van Stef)

NICK: Ik vind uwe achterkant schoner dan uwe voorkant.
 STEF: Waarom ligt hier een ijzerzaag op tafel?
 JUUL: (komt snel van onder de tafel tevoorschijn en stoot z'n hoofd) Dat is MIJN ijzerzaag...!

(Nick en Steffie schrikken)

NICK: Wat doet jij hier onder tafel...?
 JUUL: Mijn knikkers zoeken.
 STEF: (terug met vrouwenstem) Krijg ik van u wat kneukkers?
 JUUL: Ja, als ik eens in uwe decolleté eens mag loeren.
 STEF: (Nick ontkent mimisch, maar Stef stemt toe) Okee.
 JUUL: (na de inkijk, tot Nick) Die heeft haar op haar borsten staan...!
 STEF: Daar zit een bloedlijn van de Vikings in onze stamboom. Bij ons hebben alle vrouwen haar op hun beursten.
 NICK: (gepikeerd) Okee, nu is 't genoeg.
 JUUL: (tot Steffie) Uw ene koplamp is wat gezakt.
 STEF: Hangt bij u alles waterpas?
 JUUL: (voelt aan z'n kruis) Nee.

(Mie en Fuup komen van de keuken. Fuup draagt z'n vaandel in z'n linkerhand)

FUUP: We zullen eens zien of het met mijn linkse arm ook lukt. (zet marsmuziek op en beweegt het vaandel op ritme)
 JUUL: (tot Fuup) Dat is geen madam...!
 FUUP: Ik versta u niet. Praat eens wat luider.
 JUUL: Dat is ne vent. Dat is geen vrouw...!
 FUUP: Jawel Juul. Ge ziet dat toch aan hare 'kom-eens-voor'. (als Mie de muziek uitzet) Het vaandel links dragen is toch moeilijk zenne.
 MIE: (tot Juul) En gij met uw vuil botten, heel het huis ligt weer vol. Trek uw botten dan uit...!
 JUUL: Dat gaat niet.
 MIE: Waarom niet?
 JUUL: Daar zit iets in...!

MIE: (kordaat) Uittrekken en omkappen...!

(Juul doet z'n laarzen uit en kapt er een hoop zand uit)

MIE: Ik bedoel BUITEN, snul...! En ge moet voortaan uw voeten vegen.

JUUL: Ja Mie. (veegt z'n kousenvoeten aan de mat, dan af naar de stal)

STEF: Precies dat die Juul een beetje keureweut is.

FUUP: Ja, hij loopt wel wat achter, maar hij heeft een hart van goud.

STEF: Ik ga maar eens keuken (gaat richting trap)

MIE: De keuken is daar achter die deur.

NICK: Steffie bedoelt "kijken", Bomma.

(Steffie af via de trap)

FUUP: Wat gaat Steffie doen?

NICK: Kruiswoordraadsels invullen, dat doet ze graag. Ze verveelt zich hier een beetje.

FUUP: Ze kan toch werken op de boerderij.

NICK: Bompa, Steffie is een jonge vrouw hé.

FUUP: Kan ze ons Mie niet helpen in de keuken?

NICK: Nee, ze komt van 't stad hé. Die kent niks van 't leven op een boerderij.

FUUP: Dat zal ze toch moeten leren als gij later ons boerderij erft.

MIE: (als haar gsm weer rinkelt, leest) Onbekend nummer. Weer ene voor die munten. (duwt uit)

NICK: (tot Mie) Nog eens goesting om met ons ma te skype? (kruipt achter z'n laptop)

MIE: Ja. (als haar gsm weer rinkelt) Niet oppakken hé...!

NICK: Ik heb contact met Australië. Bompa, ook goesting om ne goeiendag te zeggen tegen ons ma?

FUUP: Nee, ik wil haar kop niet zien want dan krijg ik weer hartkloppingen. (nestelt zich in z'n zetel)

NICK: (steekt de oortjes in tijdens het skype) Dag ma. Alles goed ginder met u en onze pa? - - - Ik ga de Bomma doorgeven hé. Sluukes.

MIE: (steekt de oortjes in) Dag Krista. Hoe is 't ginder? Is die dam nog niet gereed? - - - Wacht, ik zal uw vader eens doorgeven. (doet oortjes uit) Allé Fuup, 't is uwe toer.

FUUP: (kordaat) Nee.

NICK: Allé Bompa, zeg dan toch eens iets tegen ons ma. Doe het voor mij, please. (af langs de trap)

FUUP: (gaat tot voor het scherm van laptop) Dag Krista, welk weer is 't daar? (tot Mie) Ik hoor niet wat ze zegt.

MIE: Ge moet die oortjes insteken.

FUUP: Waarin?

MIE: In uw oren tiens. (als haar gsm weer rinkelt duwt ze hem af)

FUUP: (voor het scherm) Hier draait alles normaal.

MIE: (vervolgt) Behalve dat hij zijn arm gebroken heeft. Hij is gisteren van de ladder gevallen. Hier kijk maar eens...! (trekt de gekwetste arm van Fuup voor het scherm) - - -

FUUP: (pijnkeet) Aaaaauwh...! - - - (tot het scherm) Wij gaan nog lang niet met pensioen. En onze grond verkopen doen we ook niet. En als wij aan

iemand geld geven dan zal het aan de Nick zijn. - - - Oh, ik ben ne moeilijke mens. (tot Mie) Ze zegt dat ik ne moeilijke mens ben. Hier, pak maar over want daar krijg ik 't van...!

MIE: De verbinding is weggevallen.
 FUUP: Natuurlijk, daar zit geen pries in.
 MIE: In zo'n ding moet geen pries zitten, stom konijn.

(Er wordt op de achterdeur geklopt)

MIE: Wie kan dat zijn?
 FUUP: Dat zullen die onnozelaars van de Mestbank wel zijn.
 MIE: Wat gaat ge zeggen?
 FUUP: Niks. Ik ga die direct buiten stampen...!
 MIE: Op uw gemak, hé Fuup. Straks steken ze u nog in den bak. (af naar de keuken)
 FUUP: (neemt op als de gsm van Mie weer rinkelt) Hallo. - - - Nee meneer en steek die Romeinse munten in uw hol...! (haakt boos in)

(Mie komt binnen met Ellen Tielemans. Fuup denkt dat het iemand van de Vlaamse Mestbank is)

ELLEN: Goiedag mevrouw en meneer Vandezande, ik ben Ellen Tielemans van...
 FUUP: (onderbreekt) ...van de Mestbank zeker? Weet ge waar gij uw mestbank kunt stoppen, daar waar de mest uit uw lijf komt. Dat is eens wat anders, hé madam. Ge moest beschaamd zijn om klein boeren als wij het leven zuur te maken...!
 MIE: Kalm Fuup...!
 ELLEN: Pardon, ik denk dat dit een vergissing is.
 FUUP: Vergissing...? Een vergissing...? Uw vergissingen kunt ge er nog bij insteken...! (wijst naar z'n achterwerk)
 ELLEN: Meneer Vandezande, ik ben NIET van de Mestbank, ik ben archeologe.
 FUUP: Heu...? Archeologe...? (geforceerd lachje) Nu dacht ik echt dat gij...
 ELLEN: Kan u mij een van de Romeinse munten laten zien die hier op uw veld gevonden zijn? (als Fuup een Romeinse munt toont) Dat is inderdaad een gouden munt van meer dan 2.000 jaar oud.
 MIE: Hoe weet gij dat hier gouden munten gevonden zijn, madam?
 ELLEN: Dat nieuws is hier in de buurt vertrokken en dat verspreidt zich als een lopend vuurtje. Naar 't schijnt heeft een vrouw dat verteld hier in 't dorp bij de beenhouwer.
 FUUP: (tot Mie) Dat moet Fien Zjip zijn, de heks...! (tot Ellen) Ze weten het dus in Brussel ook al dat hier goud gevonden is?
 ELLEN: Volgens oude boeken zijn hier aanwijzingen gevonden van een castrum, dat is een Romeins fort. Ik stel voor dat we met een aantal benoemde archeologen heel uw landgoed afzoeken.
 FUUP: Wat brengt dat op voor ons?
 ELLEN: Nu nog niks, maar als er nog meer wordt gevonden dan héél veel...!
 FUUP: Wel, voor mij is dat goed.
 ELLEN: Dus vanaf nu tot nader order zal u niet meer op uw akkers mogen komen om te bewerken.

FUUP: Jamaar, het blijft wel MIJNE grond hé.
 ELLEN: Natuurlijk. Ondertussen leggen wij beslag op uw akkers en velden voor onbepaalde duur.
 MIE: Fuup, dat gaat ge toch niet toelaten...?
 FUUP: Jawel Mie. We gaan hier een ferm zaak doen.
 ELLEN: En ik wil u ook vragen om het nieuws niet aan de grote klok te hangen.
 FUUP: (als de gsm van Mie weer rinkelt) Dat hangt al aan de grote klok. Dat is al de zestiende die belt vandaag.
 ELLEN: Dan ga ik u laten. Nog een prettige dag verder. (tot Mie) Ik kan de buitendeur wel vinden, mevrouw. (af langs de keuken)
 MIE: Wat nu...? Ge kunt niet eens meer op uwe eigen grond, stommeling...!
 FUUP: Mie, houdt uwen teut, ik denk dat wij rijk gaan worden.
 MIE: Pas op als dat verkeerd afloopt, hé vriend...! (met koffiepot af naar de keuken)

(Fuup peutert met een breinaald achter z'n gips. Betty op van de stal)

BETTY: Wat nu...? Ligt gij in de gips...? Wat hebt ge nu aan de hand?
 FUUP: Aan de hand...? Heel mijne rechterarm hangt er bijna af. Ik ben gisteren van de ladder gevallen. En nu heb ik verschrikkelijke jeuk en ik kan er niet bij.
 BETTY: Ik kom voor een interview. (haalt haar dictafoon al boven)
 FUUP: Over de verkiezingen?
 BETTY: Nee, over de vondst van de Romeinse gouden munten.
 FUUP: Daar kunnen we niks over zeggen.
 BETTY: Die hoge pieten van den Boerenbond gaan dat ook vernemen hé.
 FUUP: Da 's goed want dat zijn daar héél slimme mensen.
 BETTY: Gaat zo'n interview nu wel met uw gebroken arm?
 FUUP: Jamaar, mijne mond marcheert nog. Kom, ik zal wel in uwe micro praten.
 BETTY: Misschien kunnen we op de plaats gaan staan waar de munten gevonden zijn dan kan ik terplekke ook nog wat foto's maken.
 FUUP: (als de gsm van Mie weer rinkelt) Dat is al heel den dag zo. Weet ge wat ik daarmee doe...? (opent het raam en gooit de gsm naar buiten. We horen een pijnkreet van een vrouw)
 BETTY: Dat was precies ergens tegen.
 FUUP: (kijkt door het raam) Oei..., Fien Zijp tast aan haar neus. (dan in snel tempo) Kom. (samen met Betty af langs de stal)

(Mie en Fien komen van de keuken. Fien heeft een blauw oog. Mie verzorgt een neuswonde bij Fien Zijp)

MIE: (controleert haar gsm) Al sjans dat mijne gsm niet kapot is. Doet uwe neus nog zeer?
 FIEN: Nee. Dat blauw oog van gisteren is veel erger.
 MIE: Ge hebt een flinke patat gehad, Fien. Uw oog zit halfdicht.
 FIEN: Ik had er gisteravond nog wat zalf aangesmeerd.
 MIE: Is dat allemaal wel de moeite?
 FIEN: Natuurlijk Mie, als ge iets wilt bereiken dan moet ge er voor vechten. Nu moeten we doorgaan, die kans krijgen we nooit meer.
 MIE: Waart gij niet liever zelf opgekomen met de verkiezingen?

FIEN: Nee, ik heb die uitstraling niet zoals gij en gij zijt populair bij iedereen èn gij zijt nog rad van tong ook.
 MIE: Tegen u wel, maar voor een hoop volk doe ik 't in mijn broek van de zenuwen.
 FIEN: Just. En 't is daar waar we iets gaan aandoen. Gij MOET leren spreken voor publiek.
 MIE: Kunt ge dat leren?
 FIEN: Ja, ik zal 't u wel leren. Maar ge moet beginnen met ander kleren te kiezen. Dat mag gene prul zijn hé. Dat mag zelfs iets sexy zijn want de helft zijn mannelijke kiezers.
 MIE: Hoe gaat onze Fuup daar op reageren?
 FIEN: Daar moet gij u niks van aantrekken. Dat die Fuup eens naar de maan loopt. Hoe is 't trouwens met zijne gebroken arm?
 MIE: Ge kent ne vent hé, dat zaagt heel den dag als ze iets mankeren.

(Nick komt van de trap)

FIEN: (tot Nick) Hoe is 't met Steffie?
 NICK: Goed. (af naar de keuken)
 FIEN: (even ernstig) Mie, ik moet u iets vertellen. Ik denk dat het niet zo goed is met die Steffie.
 MIE: Waarom niet...?
 FIEN: Toen ik daarstraks naar den Aldi reed stond zij onderweg tegen een boom te plassen.
 MIE: Ge bedoekt ACHTER den boom?
 FIEN: Neenee, TEGEN den boom. Die stond daar gewoon zo gelijk ne vent, met haar kleed onder haar kin. Daar scheelt iets aan, Mie.
 MIE: Kunt gij zwijgen?
 FIEN: Gelijk een graf.
 MIE: Wacht ik ga eerst de koffie halen want die zal nu wel doorgelopen zijn. (af naar de keuken)

(Nick komt van de keuken met twee blikjes cola)

FIEN: (presenteert) Hier is nog een zjipke voor uw Steffie.
 NICK: Nee, dat lust ze niet. (af langs de trap)

(Mie komt van de keuken met twee kopjes en de hete koffiepot, schenkt uit en zet de koffiepot daarna op de kachel)

FIEN: (als Mie zich aan tafel zet) Vertel nu maar wat ge te zeggen hebt.
 MIE: Maar ge houdt uwe mond hé.
 FIEN: Ja, gelijk dood.
 MIE: Die Steffie is eigenlijk ne vent...!
 FIEN: Watte...? Ne vent...? En wat zegt de Fuup daarvan?
 MIE: Niks want hij weet 't nog niet.
 FIEN: Die gaat dat toch ooit eens merken?
 MIE: Ja, maar nu nog niet.
 FIEN: Oei oei..., als die dat ontdekt, die valt zo dood als ne kassei.
 MIE: Luister, voor mij is dat eender als ze maar gelukkig zijn.

FIEN: Jaja, maar nu verandert alles met de verkiezingen. Als de mensen te weten komen dat hier ne voorstander van “de bruin dreef” woont dan kunt gij de verkiezingen op uwe buik schrijven...!

MIE: Zolang ze niks weten scheelt er toch niks.

(Fuup komt van de stal)

MIE: Hebt gij mijne gsm naar buiten gesmeten...?

FUUP: Nee, die is zelf door het raam gesprongen.

FIEN: Dat was wel tegen mijne neus, hé meneer...!

FUUP: Hoe kan dat, die gsm komt tegen uw neus terecht en uw oog ziet blauw...? Dat moet ge mij eens uitleggen.

FIEN: Dat blauw oog is van 't plakken van gisteravond.

FUUP: Ik wist dat 't er ging van komen. Ik heb 't u nog gezegd.

FIEN: Liever een blauw oog dan met mijn patatten van ne versleten ladder vallen, gelijk gij.

MIE: Die ander partijen moeten ons affiches van de MOT laten hangen.

FUUP: Ge kon toch hulp inroepen via uwe gsm. Waarom belt ge niet dan was ik en de Juul wel eens komen helpen.

FIEN: We hebben naar onze Kevin gebeld?

FUUP: En...?

FIEN: Die heeft 2 blauw ogen...! Volgende keer pakken we den baseballknuppel van onze Kevin mee. (krijgt een berichtje op haar gsm) Tjing Tjing, onze Leon heeft 5 punten met de lotto.

FUUP: Is 't weer van dàt? (als de gsm van Mie weer rinkelt) Niet oppakken...! (dan tot Fien Zjip) En wie heeft er zijne mond voorbij gepraat over die Romeinse munten...?

MIE: Ikke niet.

FUUP: En ik ook niet.

FIEN: (aarzelend) Euh ikke..., maar ik heb het enkel en alleen maar tegen den beenhouwer verteld.

FUUP: Ik wist 't hé. Gij moet uwe teut houden over wat er hier gebeurt, Fien Zjip.

FIEN: Och zagevent, ik ben uw gezeur kotsbeu, weet ge dat...!

FUUP: En ik ben die verkiezingen kotsbeu. Daar is met ons Mie geen huis te houden sinds dat gij hare kop hebt zot gemaakt met die verkiezingen.

MIE: En ik ben het boeren beu. Ik ben 65 jaar en ik wil alle mensen zeggen dat ik nog niet ben uitgepraat.

FIEN: We gaan een speech maken voor Mie.

FUUP: En wat gaat ge in de speech zetten?

FIEN: Onze Kevin zal voor Mie wel iets op papier zetten, die kan dat goed.

(Fuup drinkt van de hete koffiepot op de kachel. Hij verbrandt z'n mond)

FUUP: (pijncreet) Aaaaaauwh...!

MIE: Natuurlijk, die koffie is pas gemaakt. Hoe dikwijls heb ik dat nu al gezegd dat ge niet van die teut moet drinken...!

FUUP: Water...! (luider) Water...!

(Mie haalt de bloemen uit de vaas en geeft de vaas aan Fuup die z'n mond met de inhoud water spoelt en tracht te gorgelen)

FIEN: Al sjans dat de Feup geen speech moet geven. Dat zou moeilijk gaan met zijne verbrande smikkel. (tot Fuup) Niemand zou u verstaan. (imiteert spastisch) Mij niet uitlachen hé...!

MIE: Ik ga nog wat folders ronddragen.

FIEN: Ge hebt groot gelijk Mie, elke stem is er eentje. Ik rijd met onze Kevin naar de ziekenkas.

FUUP: Kan die dat niet alleen?

FIEN: Nee, hij is wat verlegen.

FUUP: Als ge 30 jaar zijt zou er dat toch al moeten af zijn.

FIEN: Och, hij kan z'n make nog niet missen.

FUUP: Zorg maar dat make er geen jeanet van maakt. Kinderen die te lang aan de borst van hun make hangen veranderen later allemaal van ploeg, ofwel worden ze pastoor.

(Oogcontact tussen Fien en Mie)

MIE: Allé, dan ben ik weg met de velo voor die folders rond te dragen hé.

FUUP: Vergeet vandaag maar gene pudding met koekjes te maken.

MIE: Dat is héél slecht als ge met ne verbrande mond zit.

FIEN: (plagend met koffiepote van de stoof) Nog wat koffie, Feup...?

FUUP: (kwaad) Maak dat ge van mijn erf zijt..., allebei...!

(Mie en Fien af langs de keuken. Fuup doet de gips van z'n rechterarm)

FUUP: Oooh..., dat doet deugd.

JUUL: (op van de stal) Die archeologen zijn al bezig met het terrein te onderzoeken. Ik heb van hen al wat gekregen. Kijk maar eens. Allemaal kogels van Napoleon.

FUUP: Hoe komt 't dat die dat aan u geven?

JUUL: Ik heb die met hen verwisseld voor de munten.

FUUP: Is dat ècht? Gij zijt nen uil, Juul.

JUUL: Neenee.

FUUP: Hoe nee...?

JUUL: Ons ma zegt altijd dat ik ne kwikstaart ben.

FUUP: Ja, ne kwikstaart met weinig verstand.

JUUL: Dat is maar gelijk gij, hé Fuup.

FUUP: Wie zegt dat ik weinig verstand heb?

JUUL: Iedereen hier in 't straat. Eigenlijk passen wij wel bijeen, hé Fuup.

FUUP: Ja, wij zijn allebei sukkelaars jongen.

JUUL: Hoe is 't met uwe arm?

FUUP: Het doet nog eens deugd dat ik die kan strekken. Maar jeuken..., dat heeft gene naam. Maar ons Mie mag dat niet weten hé.

JUUL: (kijkt toevallig door het venster) Daar is ze...!

FUUP: Wie...?

JUUL: Mie.

FUUP: Dat kan niet want die ging folders ronddragen.

JUUL: En toch komt ze daar aangestapt met de velo aan de hand.

FUUP: Miljaar...! (in paniek) Help eens efkes die gips aantrekken...!

(Maar Fuup doet z'n gips aan de verkeerde arm. Mie komt van de keuken. Ze heeft haar jas aan)

- MIE: (tot Fuup) Wilt ge nu eens iets weten? Ik was nog maar just vertrokken en de band van mijne velo sprong kapot. Ik zal uwe velo wel pakken.
 FUUP: Dat is wel ne jongensvelo, hé Mie.
 MIE: Denkt ge dat ik mijn been niet meer over die baar kan zwieren? Kijk maar eens dan...i (maakt een zwaai met haar been maar komt tegen het kruis van Fuup terecht) Oh sorry...! (snel af naar de keuken)
 JUUL: Fuup..., ge hebt uwe gips aan de verkeerde arm gedaan...!

(Fuup verwisselt de gips naar z'n andere arm, Juul helpt hem. Mie komt terug van de keuken)

- MIE: Tiens...! Was die gips nu niet aan uwe linkerarm...?
 FUUP: Neenee.
 MIE: Nu dacht ik echt dat...
 FUUP: Misschien moet gij ook maar eens voor nen bril gaan.

(Mie terug af naar de keuken. Fuup droogt z'n bezweet gelaat)

- FUUP: Amaai..., dat was 99...!
 STEF: (komt van de trap, gekleed in jas) Ik ga efkes naar de weunkel.
 FUUP: Ge hebt gelijk, ga maar eens goed weunkelen.
 STEF: Au revoir... ! (af langs de keuken)
 JUUL: Wat zei die nu...? Ooievaar...?
 FUUP: Zei die "ooievaar"...? (luider) Ooievaar...? Die is al zwanger begot...! Dan ga ik overgrootvader worden...? Dat is al rap. 't Is te hopen dat ik peter mag zijn van dat kindje.
 JUUL: Wat is "zwanger", Fuup?
 FUUP: Ze gaat een kleintje kopen.
 JUUL: Gelijk uw koeien die vol zitten?
 FUUP: Bij een vrouw heet dat "zwanger zijn". Zo'n kindje kopen dat doet heel zeer. Als dat kindje in den buik zit moet er dat toch uit langs waar het erin gegaan is. Dan moeten de moeders héél hard persen, zo..., (geeft voorbeeldje, Juul perst mee) ...persen en nog harder persen..., tot ze genoeg opening hebben en dan floept dat dingske eruit.
 JUUL: Zo Fuup...? (perst tot hij vuurrood ziet)
 FUUP: Nee, nog harder...! Hebt ge al opening?
 JUUL: Dat kan ik van hier niet zien hé. Wilt gij eens kijken...?
 FUUP: Nee, ik ben gene gynaecoloog hé.
 JUUL: (blijft maar persen) Oei..., ik denk dat 'm er al uit gefloept is.
 FUUP: Hoe...? Dat kan niet want gij zijt ne vent.
 JUUL: En toch voel ik 't, het ligt in m'n broek...! (stopt z'n hand in z'n overall en bekijkt de inhoud) 't Is precies een negerke...!
 FUUP: (zuchtend) Ga nu maar eerst naar huis ander ondergoed aantrekken.
 JUUL: (af langs de stal, maar steekt z'n hoofd terug naar binnen) Fuup, wilt gij ook peter worden van mijn kindje...?
 FUUP: Trap 't af...!

(Juul af langs de stal. Fuup haalt een briefje uit z'n portefeuille en draait een nummer met de vaste telefoon)

TAFEREEL 5

ENKELE DAGEN LATER

(Fuup ligt te snurken in z'n zetel. Mie bladert door de krant. Er wordt aangeklopt. Mie af naar de keuken. Ze laat Betty binnen)

MIE: Waarom komt gij langs de keuken?
 BETTY: Ik kom voor m'n job als journaliste. Dan doe ik 't liever officieel.
 MIE: Wat komt ge doen?
 BETTY: Ik zou graag een interview willen voor Het Gazetteke.

(Nick komt van de trap)

BETTY: Dag Nick.
 NICK: Dag Betty. Hoe is 't?
 BETTY: Goed. Met u en Steffie ook alles in orde?
 NICK: Jaja. (tot Mie) Bomma, Hebt gij nog ergens lippenstift liggen?
 MIE: Ja, op de badkamer. Ik heb die al gekocht tegen de verkiezingen.

(Nick af naar de badkamer)

BETTY: Kunnen we beginnen met het interview?
 MIE: Wacht, ik zal onze Fuup eerst eens wakker maken.
 BETTY: Die krijgt gij niet wakker.
 MIE: Jawel, kijk maar eens. Hij doet elke middag z'n siësta in de zetel en om hem wakker te maken moet ge een neushaartje uittrekken. (trekt bij Fuup een neushaartje uit) Wakker worden, Fuup. De pers wil een interview over uw schaap met 5 poten?
 BETTY: Nee, ik wil een interview van u over de verkiezingen. Bij de peiling ligt de MOT al op de tweede plaats, naar 't schijnt.
 MIE: Och Betty, overal waar ik kom klampen de mensen mij aan. Bij de bakker hoef ik zelfs het brood niet meer te betalen en bij den Aldi krijg ik m'n groenten al gratis.
 NICK: (komt van de badkamer met de lippenstift) 't Is voor Steffie.
 MIE: Zeg maar dat ze er goed wat aansmeert. Ze moet blinken als ge er mee over straat loopt.
 NICK: Ik zal 't haar zeggen. (af langs de trap)
 BETTY: (tot Mie) Ik zet mijn dictafoontje aan. Al wat ge nu zegt staat op band hé.
 MIE: (zelfzeker) Laat maar komen...!
 BETTY: Beste mensen, hier Betty De Bauw, reporter van "Het Gazetteke". We zijn hier vandaag bij Mie Grijn, de lijsttrekker van...
 MIE: (verbetert) ...trekster. Lijsttrek-ster...!
 BETTY: Inderdaad, lijsttrekster van de nieuwe partij MOT. Mevrouw Grijn...
 MIE: (onderbreekt) Ge moogt "Mie" zeggen.
 BETTY: Ik herhaal, mevrouw Grijn, stel dat u burgemeester wordt, hoe gaat u het fileprobleem oplossen?
 MIE: Dat is simpel. Vandaag rijden de pare nummerplaten links, morgen de onpare en de files zijn opgelost.
 BETTY: Wat gaat gij doen aan de vergrijzing?

- MIE: 50 procent korting geven op haarverf voor 65-plussers. Gedaan met de vergrijzing...!
- BETTY: Wat wilt u doen tegen de opwarming van ons klimaat?
- MIE: Als alle auto's op de wereld drie weken rondrijden met hun airco op en alle vensters openzetten dan zal de temperatuur rap zakken.
- BETTY: En wat vindt u van het migrantenprobleem?
- MIE: Ze mogen allemaal naar hier komen. Dat is zelfs goed als er eens gekweekt wordt tussen de verschillende rassen. Stel dat ne Serviër bij een Afghaan kruipt..., wat hebt ge dan? Ne saffraan hé. En als ze met teveel komen dan sturen wij elke keer een groep doppers van hier naar ginder en de werkloosheid is hier ook opgelost.
- BETTY: Dat zijn twee vliegen in één klap.
- MIE: Wees maar zeker. (roept in de dictafoon op rijm) Stem op de MOT en ge wordt niet zot...! Tournée generale in café De kluis als ge op mij stemt. En als dat nog niet genoeg is dan..., dan...
- BETTY: (onderbreekt) Stop maar, Mie. Mijn dictafoon staat al uit. Ge zijt te nerveus, Mie. Misschien kom ik beter terug op een andere keer.
- FUUP: (is ondertussen wakker, tot Mie) Tournée Generale...? Zijt gij zot...?

(Fuup drinkt niet meer van de koffiepote op de kachel, hij gebruikt nu een kopje)

- MIE: (tot Fuup) Dan was 't toch voor iets goed dat gij uw bakkes verbrand hebt.
- BETTY: En hoe zit 't met de archeologen?
- FUUP: Ze zijn al dagen bezig maar ze hebben nog niks gevonden.

(Er wordt op het venster getikt)

- FUUP: Madam Tjing Tjing is daar weer.
- FIEN: (komt binnen van de keuken, ad Betty) Wat is 't, hebt ge bezoek?
- MIE: 't Is voor een artikel in Het Gazetteke.
- FIEN: Dan kom ik just op tijd.
- BETTY: (tot Mie) Misschien kan ik nog een foto maken van u.
- FIEN: Ja, doet dat en zet mij er ook maar op. (zet zich naast Mie)
- FUUP: Neenee, IK moet naast ons Mie gaan staan...! (duwt Fien opzij)
- FIEN: Dat ziet ge van hier. Met zo'n vuil kleren zeker...! De mensen gaan denken dat gij ne landloper zijt.
- FUUP: Daar gaan ze bij Het Gazetteke niet mee kunnen lachen hé...!
- BETTY: Ik moet nu doorgaan. (tot Mie) Ik zal wel bellen als ik nog eens langskom. Bedankt voor uw tijd, hé Mie. (af langs de keuken)
- FIEN: (tot Mie) En hoe zit het met de speech? Kent ge ze al van buiten?
- MIE: Nee, en ik heb nochtans al veel gerepeteerd, zelfs drie keer per dag. Maar het gaat er niet in.
- FIEN: Hoe komt dat?
- MIE: Dat weet ik niet. Ben ik niet te oud voor zoiets?
- FIEN: Maar nee. Onze Kevin heeft die speech geschreven. Daar staan toch geen moeilijke woorden in. Ge moet blijven repeteren want ge maakt veel kans om burgemeester te worden.
- MIE: Fien, ik ga kapot van de zenuwen voor mijne eerste toespraak als ik de nieuwe burgemeester word. En moet ik eens niet naar de coiffeur...?

- FUUP: Nee, dat is veel te duur. Ge moet maar nen hoed opzetten zodat ze uw haar niet zien.
- FIEN: En als ge eens een kalmeringspil pakt?
- MIE: Ik neem er nu al zes per dag, maar die helpen niet.
- FUUP: Dan moet ge een beetje Sint-Joriskruid pakken, daar wordt ge kalm van.
- MIE: En morgen opstaan met 5 poten zeker gelijk als uw schaap zeker, salut gij...!
- FIEN: (krijgt een berichtje op haar gsm) 't Is onze Leon. Hij heeft weer winst gemaakt op de beurs. Tjing Tjing...!
- FUUP: Zet die gsm's nu maar eens uit.
- FIEN: (tot Mie) Laat eens zien hoe ver ge al staat. Fuup en ik zijn het publiek. Gij gaat daar achter die tafel staan en ge begint aan uw speech.
- MIE: Mag ik mijn papier gebruiken?
- FUUP: Natuurlijk, voor als ge moest vastlopen.
- MIE: (gaat achter de tafel staan en begint plechtig aan haar speech) Waarde landgenoten....
- FIEN: (onderbreekt roepend) Stop...! Dat is niet goed hé.
- MIE: Waarom niet? Onze koning begint zijn toespraak toch ook altijd zo.
- FIEN: Ge moet beginnen met "Beste burgers"...!
- MIE: (steekt een speech af) Beste burgers van... (plaatselijke gemeente invullen) De kiezer heeft gesproken. De MOT is de grootste partij geworden, met kop tot teen... (herpakt zich) ...met kop en schouders...
- FIEN: (onderbreekt) Dat is niet goed, hé Mie. Daar zit geen vuur in uw toespraak. Ge moet aan Kennedy denken. Daar zat vuur in al zijn toespraken. Weet ge 't nog? (met vuist omhoog) "Ich bin ein Berliner-bol".
- MIE: En wie was dat?
- FIEN: (roept) Ken-ne-dy...!
- MIE: Nee, ik ken-die-nie.
- FIEN: De president van Amerika, die ze doodgeschoten hebben.
- FUUP: Oh den die, ja die ken ik wel.
- MIE: Ik zal halverwege beginnen anders duurt het te lang.

(Nog voor Mie verder gaat met haar speech zet Fuup marsmuziek op)

- MIE: (roept naar Fuup) Zet die plaat af...! (luider) Zet die plaat af...!
- FUUP: (zet de muziek uit) Sorry hé, ik dacht dat dit zou helpen.
- MIE: (speecht verder) ...en daarom beste vrienden wil ik u bedanken. Het resultaat van onze partij gaat mijn pietje... (draait haar blad om en herpakt zich) ...mijn petje te boven. Ik zal eindigen zoals in een sprookje. Ze leefden nog veel en gelukkig en kregen lange kinderen...!
- FIEN: En nu stoppen met een strijdkreet, maar denk aan Kennedy.
- MIE: (strijdvaardig met haar vuist in de lucht) Ich bin ein boule-de-Berlin...!
- FUUP: (applaudisseert) Bravo...! Héél goed, Mie. Dat wordt kiekevel...!
- FIEN: Daar is toch nog wat werk aan zenne.
- MIE: Als 't niet goed is dan doet gij 't maar zelf, dat denk ik ervan.
- FIEN: Nee Mie, GIJ moet dat doen, ik kom niet op met de verkiezingen.
- FUUP: Nee, maar gij hebt er wel voor gezorgd dat ons Mie opkomt. Sindsdien is er niks meer mee aan te vangen. Ze helpt niet meer op de boerderij, ik moet den afwas doen en ze maakt voor mij gene pudding met koekjes meer. Plezant is iets anders hé.

- FIEN: (presenteert) Hier pak nog een zijpke.
 FUUP: Gaat ge mij nu nog vergiftigen ook...?
 FIEN: Onze Leon pakt die alle dagen.
 FUUP: Daarom dat hij zo depressief is zeker.
 MIE: (tot Fuup) Hebt gij uw pillekes voor uw hart vandaag al gepakt?
 FUUP: Nee, ik vind ze niet meer.
 MIE: Ze liggen voortaan in de badkamer.
 JUUL: (daagt op met een brief) Dit zat er in uw brievenbus. (geeft die aan Mie)
 MIE: (leest opschrift) 't Is van Proximus. 't Wordt eens tijd dat we onze vaste telefoon laten afsluiten, het kost allemaal maar geld. Als ge ne gsm hebt dan hebt ge toch geen vast toestel meer nodig.
 FIEN: (Tot Mie, ad Juul) Daar hangt koeienstront aan z'n botten.
 JUUL: (veegt z'n laarzen proper aan de mat) Is 't eraf...?
 FUUP: Wat komt gij eigenlijk doen, Juul?
 JUUL: Ik kom zeggen dat die van de Mestbank controle doen op het veld.
 FUUP: Die mogen daar niet komen...!
 JUUL: Nee, maar ze zijn er wèl en ze pakken overal stalen. (als Fuup hem een borstel in z'n handen duwt) Wat moet ik daarmee doen...?
 FUUP: Pak gij die maar mee want met één hand kan ik moeilijk slagen. Kom...!
 (samen met Juul af via de stal)
 FIEN: (krijgt een berichtje op haar gsm) Ik heb een berichtje van onze Leon.
 (leest) Kom direct naar huis, ik heb honger. (tot Mie) Daar ben ik nog goed voor, maar voor iets anders niet. Allé Mie, repeteer nog maar een beetje, dat komt goed. Saluut. (af langs de keuken)
 MIE: (opent de brief en haar mond valt open van verbazing) Watte...? 1.753 euro te betalen...? Dat kan niet...! (als Nick van de trap komt) Nick, kijk deze telefoonrekening eens na.
 NICK: (inspecteert) Amaai, dat is veel. Naar waar belt gij overal, Bomma?
 MIE: Ikke...? Nergens, ofwel met mijne gsm en dat kost 20 euro per maand.
 FUUP: (komt binnen van de stal) Ik heb ze daar eens een flinke saus gegeven.
 MIE: Meneer Feup, ik heb hier een rekening in m'n handen van Proximus. 1.753 euro te betalen, staat erop. Hoe komt dat...? Van mij niet.
 NICK: Ik zit er ook voor niks tussen.
 MIE: Fuup...?
 FUUP: (bekent) Ja, ik bel tussendoor eens naar ons Krista.
 NICK: (verbaasd) Gij...? Naar ons ma...?
 MIE: Ik dacht dat gij water en vuur waart.
 NICK: En ik dacht dat ge daar niet meer wilde mee praten.
 FUUP: Het is en blijft nog altijd mijn dochter, hé Nick.
 NICK: Just Bompa, ge hebt gelijk. Maar ga in 't vervolg skypen met Australië, dat kost niks.
 MIE: We weten weeral waarvoor we deze maand moeten gaan werken. De eerste drie maanden gij gene pudding met koekjes, hé meneer Feup...!
 FUUP: Ja madam Meu...!

(Mie af naar de keuken)

- NICK: Toch ben ik blij dat ge ons ma niet laten vallen hebt. En nu ga ik eerst nen douche pakken. (af naar de badkamer)

JUUL: (komt in paniek van de stal) Fuup, de stier van Natuurpunt is weer over den draad gewipt. Die archeologen zijn allemaal in hun camionette gesprongen en durven er niet meer uitkomen.

FUUP: Hebben ze al iets gevonden?

JUUL: Nee, maar ikke wel.

FUUP: Hoe...? (als Juul hem nog meer gouden munten toont, zet z'n bril op en leest) "Abraham Lincoln, In God we trust" Een Amerikaanse gouden dollar van 1865. En op deze staat "Napoleon Bonaparte 1812", dat is volgens mij ook goud. Hoe doet gij dat toch, Juul...?

JUUL: (trots) Gevonden met mijn machien, hé Fuup.

FUUP: Hou die munten toch maar goed bij want die zijn héél veel geld waard.

JUUL: Ik ga er allemaal knickers voor kopen.

FUUP: Juul, hebt gij thuis ergens zwarte vlag liggen?

JUUL: Ja, daar geraak ik wel aan.

FUUP: Bindt die eens ergens halverwege vast aan ne borstelsteel en leg die eens gereed in de stal.

JUUL: Gaan de boeren weer betogen in Brussel, Fuup?

FUUP: Nee, 't is voor ons Mie te troosten als ze niet verkozen wordt. Kom.

(Juul en Fuup af langs de stal. Steffie komt van de trap)

STEF: (fluisterend) Nick...? Nick...? Waar zit gij...?

NICK: (opent de badkamerdeur op een kier in bloot bovenlijf) Ik ben hier. Ik ga onder den douche.

STEF: Stoort het als ik ook mee onder den douche ga, dan kunt gij mijne rug eens wassen?

NICK: Okee. Maar we moeten wel een beetje oppassen, hé Stef.

STEF: Waarom? Hier is toch niemand.

NICK: Op dit moment niet. We moeten stil zijn hé.

STEF: Maar de zeep niet laten vallen, hé poepie...!

NICK: Gij deugniet...!

(Steffie stapt mee in de badkamer. Fuup komt van de stal. Mie steekt haar hoofd even naar binnen van uit de keuken)

MIE: (tot Fuup) En gij ga eerst de pillen voor uw hart pakken. Vroeg of laat ligt gij hier ergens te spartelen gelijk een gestoken varken.

FUUP: Jaja, 't is al goed.

(Fuup hoort speels gelach in de badkamer als hij daar wil binnengaan. Hij legt z'n oor nieuwsgierig tegen de deur te luisteren)

FUUP: (klopt op de deur) Nick...?

NICK: (OFF) Ja Bompa...?

FUUP: Zit gij nog in de badkamer?

NICK: (OFF) Ja.

FUUP: Alleen...?

NICK: (OFF) Nee, Steffie gaat mee onder den douche..., om water te besparen.

(Het kleding van Steffie wordt uit de badkamer gegooid en komt op het hoofd van Fuup terecht, daarna haar slip, gevolgd door haar bh)

- FUUP: Nick, kunt gij de pillen van mijn hart eens uit het apothekerkastje halen en aan mij geven?
 NICK: (geeft doosje pillen langs een kleine spleet door de deur aan Fuup en sluit de deur daarna weer)
 FUUP: Gij hebt precies schrik dat ik u in uwe blote flicker zie?
 NICK: (OFF) Zèèèg Bompa.
 FUUP: We zijn toch venten ondereen. We zijn allebei hetzelfde geschapen...!
 NICK: (OFF) Ge weet dat ik wat verlegen ben, hé Bompa.
 FUUP: Ik vroeger ook, maar nu niet meer. Wat hangt dat hangt en wat staat dat staat.

(Fuup kan het niet laten om heel even door het sleutelgat te loeren en merkt iets onwaarschijns)

- FUUP: (bij zichzelf) Wat is dat allemaal...? Ik denk dat ik nu eens nen bril moet opzetten...! (zet een bril op en kijkt opnieuw, z'n mond valt open van verbazing. Hij laat zich op een stoel vallen en tast aan z'n hart, roept luid richting keuken) Mie...? Mie, kom eens direct naar hier...!
 MIE: (komt van de keuken) Amaai gij ziet zo bleek...! Wat scheelt er...!? Zelfs uwen bril is aangedampt...!
 FUUP: Ik heb Steffie in hare blote gezien...! Ik denk dat ze aan mijn Sint-Joriskruid gezeten heeft want ze heeft ne staart gekregen...!
 MIE: En nu denkt gij dat het twee jeanetten zijn zeker?
 FUUP: Ja begot...! Hoe weet gij dat...?
 MIE: Uw twee geitenbokken bespringen elkaar toch ook eens tussendoor. Zijn dat dan ook jeanetten...? Hebt ge uw pillen al gepakt?
 FUUP: Ze liggen hier op tafel. Ik speel heel het doosje naar binnen.
 MIE: Nee...! Moet ik naar den huisdokter bellen? Ja, we gaan niet wachten tot het te laat is. (roept) Hel-lep...! Hel-lep...! Nick, waar zit gij...?
 NICK: (OFF) In zit in de badkamer.
 MIE: Kom eens direct naar hier...! Waar is mijne gsm? Die zal wel in de keuken liggen. Ik zal eens direct een ambulance bellen. (in snel tempo af naar de keuken)

(Nick komt uit de badkamer met een te kleine handdoek rond z'n middel)

- FUUP: Hebt ge geen grotere handdoek?
 NICK: Nee, alle badhanddoeken zijn gekrompen, zegt de Bomma. Misschien moet ze andere waspoeder gebruiken, Dreft bijvoorbeeld, dat krimpt niet, zeggen ze in de boekjes.
 FUUP: Dat wasmachien moet hier terug buiten.
 NICK: Was hier just gene paniek...? Wat was er gaande...?
 FUUP: Vraag liever wat daar binnen in de badkamer gaande is.
 NICK: Waarom...? Gij hebt toch niet door het sleutelgat geloerd...?
 FUUP: Het was eigenlijk per toeval.
 NICK: Dat doet ge toch niet, hé Bompa.

FUUP: (bekent) 't Was eigenlijk maar een klein beetje.
 NICK: En wat hebt ge gezien...?
 FUUP: De klokken van Rome in stereo...! (luider) Steffie in hare blote, heb ik gezien...!
 NICK: Dat is nogal iets hé, die Zweedse vrouwen. Al de moderne vrouwen van tegenwoordig zien er zo uit. Vrouwen en mannen gaan meer en meer op elkander lijken. Binnen 10 jaar herkent men het verschil niet meer.
 FUUP: Hoe moet ge dan aan een vrouw geraken? Eerst eens tassen alvorens er gekust wordt...? Amaai, als ons Mie zo ook gaat worden dan staat mij nog iets te wachten...!
 NICK: Ge moet het leven aanvaarden zoals het is, Bompa. (knijpt in Fuup z'n wang) Als ge graag in de badkamer gaat, ge moogt hé. Steffie kan daar wel tegen. Misschien kunt ge hare rug nog wassen ook.
 FUUP: Neenee, daar durf ik niet meer binnengaan.

(Nick opgewekt en fluitend af langs de trap)

FUUP: En die vervloekte jeuk achter mijne gips hé. (doet z'n gips af en krabt aan z'n arm)
 MIE: (komt van de keuken, haar oog valt op gips op tafel) Wat gaan we nu krijgen...? Waarom ligt uwe gips hier op tafel...?
 FUUP: (bekent) Ik kon er niet meer tegen, Mie.
 MIE: Tegen wat?
 FUUP: Tegen die jeuk.
 MIE: Hoe krijgt gij die gips zomaar van uwen arm?
 FUUP: (bekent) Ik had aan Juul gevraagd om die door te zagen.
 MIE: Uwe arm is dus niet gebroken...?
 FUUP: Maar nee.
 MIE: Waarom doet gij dat...?
 FUUP: Aanstaande zondag trekt de fanfare uit en ik wil het vaandel dragen.
 MIE: Okee voor mij, maar dan gaat gij deze week elke avond met mij mee verkiezingsfolders in de brievenbussen steken...! En ge zet ook een klakje op van de MOT...!
 FUUP: Als ge voor mij pudding met koekjes maakt.
 MIE: Dat is slecht voor uw hart. En als hier seffens een ambulance aan de deur staat dan gaat gij maar uitleggen dat ge niks mankeert. En laat me nu gerust want ik ga nog wat repeteren. Karottentrekker...! (af naar de keuken)

TAFEREEL 6

AVOND VAN DE VERKIEZINGEN

(Fuup, Nick en Steffie zitten aan tafel te kaarten. Fuup heeft ergens duidelijk zichtbaar een bezemsteel bevestigd waaraan halverwege een extra grote gitzwarte onderbroek hangt te bengelen)

- FUUP: (kijkt op z'n horloge) Ons Mie blijft zolang weg.
 NICK: Ja, dat vind ik ook. 't Is al tien uur voorbij.
 FUUP: Die stemmen moeten nu toch al lang geteld zijn.
 NICK: Hebt gij daar die zwarte onderbroek opgehangen?
 FUUP: Nee, de Juul. Hij had geen vlag, daarom heeft hij maar de zwarte onderbroek van zijn moeder gepakt.
 NICK: Is er dat niet een beetje over, Beumpa?
 FUUP: Och Nick, ik vrees het ergste voor de Bomma. Ze gaat haar lip laten hangen, dat weet ik nu al. Wie gaat er nu stemmen op een simpele boerin van 65 jaar die maar amper den ABC kent? (richting Steffie) Als zij niet verkeuzen is dan preut ze drie dagen niet meer tegen mij. Dan heb ik beeld maar gene kleunk.
 NICK: (als we het geluid van een fietsbel op de achtergrond horen) Daar is ze...!

(Mie, gekleed in jas, komt binnen langs de keuken met haar fiets. Ze is dronken)

- STEF: Die is precies een beetje zeut.
 MIE: Ben ik er al?
 FUUP: (zuchtend) Ja, ge staat al in de living met uwe velo.
 MIE: Ik geraakte niet gestopt.

(Men pakt haar fiets aan en helpt haar eraf. Mie laat zich uitgeblust in de zetel vallen)

- FUUP: (ruikt aan haar adem) Ge hebt ze precies nogal achterover gekapt?
 MIE: Ja, ik draai gelijk ne paardenmolen. (veert recht, tot bij Steffie) Kent ge dat "ne paardemeulen"...? Dat is ne meulen met peurdjes en die draait reund. En als de pleus voorbij komt dan moet ge er aan treuken. (als ze de zwarte vlag merkt) Wat hangt dat ding hier te doen...? Dat is mijn maat niet...!
 FUUP: Dat is een zwarte vlag die halfstok hangt.
 MIE: Waarom...?
 FUUP: (legt z'n arm troostend om haar schouders) Mieke, ne kleine moet toch eerst leren kruipen eer hij kan lopen. Dat weet gij toch ook.
 NICK: En hoe is de uitslag verlopen, Bomma...?
 MIE: Wat denkt ge?
 NICK: Kom Bomma, ge maakt ons nieuwsgierig.
 MIE: (roept luid enthousiast met de armen zwaaiend, toevallig tegen de neus van Fuup) DE MOT ZIT ERIN...!
 NICK: In wat...?
 MIE: In de gemeenteraad.
 FUUP: (tot Nick en Steffie) Nu is ze wel ècht zat zenne.
 MIE: Ik ben niet zat...!

- FUUP: Oh nee...? Ik word al zat van uwe adem.
 MIE: Geloof het of niet maar hier staat de nieuwe burgemeester van... (plaatselijke gemeente invullen) want ik had de meeste stemmen. En mijne speech heeft gensters geslagen. Ik had zelfs geen briefke nodig. Het kwam eruit gelijk goei boter.
 FUUP: Nu dat ge burgemeester wordt hoop ik maar dat ge niet naast uw schoenen gaat lopen.
 MIE: Ik blijf wie ik ben. (richting Steffie) Mie Greun...! De vrouw van Feup Vandezeunde. Vanaf nu moet ik elke dag in 't gemeentehuis zitten, aan m'n eigen bureau.
 FUUP: (bespeelt haar met zachte hand) Maar zoeteke, ge gaat toch ons beesten op de boerderij niet in de steek laten?
 MIE: Dat werk is allemaal voor u.
 FUUP: Ik heb nog nieuws. De vader van rosse Juul heeft getelefoneerd. De Juul is met zijn verzameling munten schuppes en hij wil niet zeggen waar ze zijn.
 MIE: Dus die Romeinse gouden munten heeft...
 FUUP: (vervolgt) ...de Juul daar ergens in de grond gestopt, ja.
 NICK: Dat is normaal dat die archeologen niks kunnen vinden dan wat schroot.
 FUUP: Waar zit Fien Zijp?
 MIE: Die geraakt nooit thuis want die was veel te zat. Ze moet te voet naar huis want ze heeft onderweg moeten blazen en ze is haar rijbewijs kwijt. (krijgt braakneigingen) En nu moet ik eerst gaan overgeven...!
 FUUP: Buiten, hé Mie...!
 MIE: Daar geraak ik..., niet meer.
 FUUP: Ga dan maar in de badkamer kotsen.

(Fien Zijp daagt dronken op langs de keuken)

- FIEN: Ik ben te voet moeten komen. Ik heb twee dingen; ik heb zere voeten en ik ben mijn rijbewijs kwijt.
 NICK: De MOT heeft ne goeie uitslag behaald.
 FIEN: (enthousiast) DE MOT ZIT ERIN...! Wij hebben de verkiezingen gewonnen met grote voorsprong. Mie wordt onze nieuwe burgemeester voor de volgende zes jaar.
 FUUP: Ik weet niet of ze dat wel wil doen. Daar is hier veel werk op de boerderij, hé Fien.
 FIEN: Ze MOET...! Hoe ga ik anders mijn rijbewijs terugkrijgen? Trouwens, waar zit onze nieuwe burgemeester ergens...?
 STEF: In de badkamer..., keutsen...!
 FIEN: Keutsen...?
 NICK: Kotsen.

(We horen Mie op de achtergrond braken)

- FIEN: Den trappist komt er precies al terug uit. (presenteert aan Steffie) Iemand een zjeupke? Daar kunt ge goed van naar 't heuske gaan. Of gaan ze in Zweuden niet naar 't heuske...? (tot Fuup) Mijn zijpkjes hebben 't gedaan. Ik stond aan den ingang van 't stemlokaal en ik heb iedereen een gratis zijpke gegeven. (wankelt, maar wordt overeind gehouden) Ik ga nu naar

huis het goeie nieuws vertellen tegen onze Leon. Zeg tegen Mie dat ik morgenvroeg terugkom. En soigneur haar deze nacht maar eens goed want dat verdient ze. (pakt de fiets van Mie mee). Ik zal maar met de velo naar huis rijden.

- FUUP: Nee Fien, dat is de velo van ons Mie.
 FIEN: Gaat die tegenwoordig al met de velo naar 't toilet? Allé dan ben ik ermee weg. (tot Steffie) En doe ze de groeten in Zweuden. (enthousiast bij de deur) LEVE DE MOT, LEVE ONZE NIEUWE BURGEMEESTER...! (af langs de keuken waar ze eerst nog tegen de deurstijl loopt)
 NICK: (aan de badkamerdeur) Gaat 't een beetje, Bomma...?
 MIE: (komt uit de badkamer) Ik voel me niet goed...!
 NICK: Kom, ga maar efkes in de zetel liggen. Ik zal een glas water voor u halen.
 MIE: (meer ziek dan zat) Nee, ik wil geen water, ik wil ne dafalgan. En gij moet hier eens efkes aan tafel gaan zitten...!
 NICK: Waarom?
 MIE: (als Steffie de trap wil opgaan) En gij ook..., madam...! En luister naar mij want ik ben uwe nieuwe burgemeester. (tot Steffie) Den burgemeester...! Ik ben hier nu den beus...! En als ik spreek moet iedereen zweugen. Versteun...!
 FUUP: Jamaar,...
 MIE: (vervolgt streng) Gij ook, Feup...! Zitten...!
 FUUP: Wat hebt gij te zeggen, Mie?
 MIE: Ikke niks, de Nick en Steffie moeten u iets zeggen...!
 NICK: Jamaar, ik heb niks te zeggen.
 MIE: Jawel Nick, en niet rond de pot draaien. Of moet ik zeggen "in de pot draaien"...? (klopt Nick op de rug) Ik ben een plezante als ik zat ben hé.
 NICK: (cynisch) Ja, een héél plezante...!

(Nick en Steffie zetten zich bij Fuup aan tafel. Mie port Nick in z'n rug)

- MIE: Ik zal 't zelf wel uitleggen aan onze Feup. (tot Fuup) Waarvoor dient nen bout en een moer? Om ineen te draaien. Maar wat gaat gij doen als ge twee bouten hebt, en géén moer...?
 FUUP: Die kunt ge niet ineen draaien.
 MIE: Voilà, hij heeft het gesneupt.
 FUUP: (tot Nick) Wat bedoelt ons Mie eigenlijk?
 MIE: Wat hebt gij door het sleutelgat van de badkamer gezien...?
 FUUP: (aarselend) Wel euh...,
 MIE: (vervolgt) ...twee courgetten.
 FUUP: (met blik naar Steffie) Die ene was geen courgette, dat leek al meer op een heel aubergine.
 MIE: Hebt gij als eens ooit een vrouw met ne courgette gezien, snulleke...?
 FUUP: Ja gij..., verleden week nog toen ge courgette-soep maakte.
 STEF: Kom, we zullen het simpel houden. (doet z'n pruik af)
 FUUP: (diep verontwaardigd) Zijt gij ne vent...?
 NICK: Dat willen wij u al een hele tijd aan uw verstand brengen, maar gij snapt 't gewoon niet.
 FUUP: Gewoon...? Dat is niet meer "gewoon", hé Nick.
 NICK: Wat gij laatst in de badkamer hebt gezien dat was wel degelijk ècht.
 FUUP: Ja, die Zweden zijn goed geschapen.

- STEF: Ik ben niet van Zweden. Ik ben gewoon nen Belg zoals gij.
 FUUP: Dat dacht ik al want uw Zweeds is héél slecht.
 MIE: Zeg dan gewoon dat ge allebei uwe kazak hebt gedraaid.
 NICK: (nederig) Stef en ik zijn homo, Bompa.
 FUUP: (schrikt toch wel even) Oeioei...! Waar zijn mijn pillekes...?
 NICK: Ge moet u vooral niet opwinden.
 FUUP: Nee, ik zal u een staande ovatie geven zeker.
 NICK: Als ge vindt dat wij hier niet meer moeten wonen dan vertrekken wij vandaag nog. Dan trek ik in bij de Stef en alles is opgelost. Alleen dat ge mij dan nooit meer zult zien...!
 FUUP: Dat is nu precies alsof ze ne volle kruiwagen bieten op mijn schouders kappen...! Maar allé, 't is goed zo. Nu weten we tenminste waaraan we ons te houden hebben. Maar wat gaan uw ouders daarvan zeggen?
 NICK: Die weten dat al.
 FUUP: Dat is ook goed, en tegen ons zeggen ze niks.
 NICK: Kunnen wij hier blijven samenwonen bij u?
 MIE: Uw vader wil dat niet.
 NICK: Ons vader kan de boom in...! Ik ben wie ik ben en ik zal trachten gelukkig te worden met de Stef. (legt z'n hand op die van Stef)
 FUUP: En kindjes zullen er nooit komen zeker?
 NICK: We kunnen er toch adopteren.
 FUUP: Mag ik dan peter zijn van uw eerste kindje?
 NICK: Natuurlijk.
 MIE: En nu gaan we een goei fles opendoen.
 FUUP: Nee Mie, gij hebt al genoeg alcohol in uw kas hangen.
 MIE: Nen burgemeester heeft NOOIT genoeg...!
 FUUP: (met schouderklopje, tot Nick) Ik had altijd gehoopt dat dit nooit zou gebeuren dicht bij mij, maar het lot beslist daar anders over.
 NICK: Alles blijft toch gewoon. Wij leven samen, wij eten samen, wij slapen samen.
 FUUP: Maar zorg dat het bed niet te hard kraakt, hé vriend...!
 NICK: Komt in orde, Bompa. Mercikes hé. (geeft Fuup een stevige knuffel)
 FUUP: (wat aangeslagen) Dat is den eerste keer dat gij mij ne knuffel geeft.
 NICK: Vanaf nu ga ik u elke dag eens vastpakken, omdat ik u allebei gere zie.
 FUUP: Wij hebben niet veel om vast te pakken, we hebben maar één kleinkind.
 MIE: (legt haar armen om de schouders van Fuup) Merci hé..., Feup...!
 FUUP: Vanaf nu is 't terug "Fuup", hé madam...!
 MIE: Moet gij uwe schoonzoon ook gene knuffel geven?

(Fuup wil ook Stef knuffelen, maar zijn borsten hangen in de weg)

- STEF: Wacht efkes. (schuift z'n borsten opzij en knuffelt dan)
 FUUP: (tot Stef) Trek nu dat stom kleed maar uit en laat u zien zoals ge zijt.
 STEF: Trekt gij maar een goei fles open dan gaan wij frieten halen, ik trakteer. Ik zal mijn kleed nog efkes aanhouden.
 NICK: Ja, maar zet uw pruik dan terug op. De mensen gaan denken dat ge een vuil sloerie zijt. (tot Fuup) Bakt gij ondertussen den biefstuk, Bompa?
 FUUP: Twee gelijk anders?
 MIE: Nee, leg er maar vier in de pan.

(Stef zet ondertussen z'n pruik weer op. Nick en Stef af langs de keuken)

- MIE: Merci hé Fuup omdat ge zo reageert op het nieuws van onze Nick.
 FUUP: De wind kan nen boom met stevige wortels niet vellen...!
 MIE: Ge hebt gelijk. En nu ga ik een goei fles zoeken.
 FUUP: Pak maar water van de kraan.
 MIE: Water van de kraan...? We trekken een fles prosecco open, dat zal ik eens doen. En daarbij, gij hebt hier niks meer te zeggen nu ik burgemeester ben of IK zal uw boerderij eens laten onteigenen...!
 FUUP: Mie...?
 MIE: Ja, wat is 't?
 FUUP: Gij hebt begot héél veel sjans dat ik u gere zie.
 MIE: Dat kan ik geloven. Ik u ook, poepie. (af naar de keuken)
 JUUL: (daagt in paniek op via de stal) Die stier van Natuurpunt is weer losgebroken en zit op ons koeien...! Jong, die heeft ne courgette hangen, dat is niet meer normaal...!
 FUUP: Daar heb ik nu geen tijd voor, Juul.
 JUUL: Dan zal ik hem eens met nen trens op z'n klotten slagen...!
 FUUP: Juul, waar hebt gij die Romeinse munten gehaald? Eerlijk zijn, hé kameraad.
 JUUL: Die zijn van onze pa. Ik had u goed liggen, hé Fuup. Gij denkt dat ik ne zot ben hé, maar ik ben niet zot. Daar zijn er hier wel die zot zijn, die dragen zelfs een pruik.
 FUUP: Hoe...? Gij weet dat ook al, of wàt...?
 JUUL: Dat had ik al geroken van den eerste dag dat ze hier binnen was. Ik ben gene uil, hé Fuup. (af via de stal)
 FUUP: (roept hem nog na) Nee, gij zijt wel degelijk ne kwikstaart.
 NICK: (stormt binnen van de keuken) Wilt ge nu eens iets weten, ze hebben in mijn gat gezeten...!
 FUUP: Dat is niet moeilijk in uw situatie, hé Nick.
 NICK: Neenee, ik bedoel "in 't gat van mijne auto".
 FUUP: Och, dat groeit er wel uit.
 NICK: Tot seffens. (terug af langs de keuken)
 FUUP: (als Mie van de keuken komt met een fles prosecco) Als gij zo'n schoon sexy kleren draagt gelijk nu dan krijg ik toch wel een beetje goesting?
 MIE: In wat...?
 FUUP: In pudding met koekjes. (speelt wat vitaminen naar binnen)
 MIE: Wat slaagt ge nu in uw kas...? Dat is toch geen Sint-Joriskruid...?
 FUUP: Neenee, dat is iets anders. Deze pillekes heb ik op 't nachtkastje van onze Nick gevonden.
 MIE: En waarvoor dient dat...?
 FUUP: Amaai, ge moet die bijsluiter eens lezen. Ik denk dat ik seffens mijn paard nog eens in de kar ga spannen.
 MIE: Gij moet eerst den biefstuk nog bakken.
 FIEN: (komt wenend binnen van de keuken) Wilt ge nu eens iets weten...?
 FUUP: Is 't weer van Tjing Tjing...?
 FIEN: Nee, 't is Tjang Tjang...! Onze Leon is er met de facteur vandoor...! (toont een briefje) Hier heeft hij 't opgeschreven...!
 MIE: (met medelijden) Ocharme, nu zit ge daar alleen met uwe Kevin.

- FIEN: (wennend) Maar nee, onze Kevin is ook mee met hen. Hoe is dat mogelijk...? Ben ik dan zo'n slecht mens?
- FUUP: Dat is normaal als de mot in uw seksleven zit.
- FIEN: Ik ben ermee weg. Ik weet niet wanneer ik nog eens terugkom. Ik moet eerst nog teveel verwerken in mijne kop.
- FUUP: Pak op tijd een zijpke, da 's goed om uw verdriet te verwerken.
- FIEN: (gooit haar pakje zijpkes op tafel) Hier, ge moogt ze hebben. Ik eet NOOIT nog zijpkes...!
- FUUP: (duwt de zwarte vlag in haar handen) Hang deze vlag maar tegen uwe voorgevel, dan zult ge rap nen andere vent hebben.
- FIEN: Meent gij dat? Dan pak ik ze mee. (met de vlag af langs de keuken)
- FUUP: Hoe zit 't, Mie, gaat ge mee naar boven...?
- MIE: Is uwe biefstuk al gebakken? Seffens zijn de Nick en de Stef hier met de frieten. (minder enthousiast) Ik heb nog een verrassing voor u. Ga zitten, hou de pillekes voor uw hart gereed en doe uw ogen toe...!
- FUUP: Amaai, ik val hier vandaag van de ene verrassing in de andere. (sluit z'n ogen)
- MIE: (haalt een gekrompen vaandel uit de stal) Doe uw ogen nu maar open.
- FUUP: (verwonderd) Wat is dat...?
- MIE: Dat WAS uwe vaandel van de fanfare. Dat nieuw wasmachien hé, ik kan er in godsnaam niet mee werken.
- FUUP: Mijne vaandel van de fanfare...? Maar dat is een ramp...!
- MIE: Ja, ne mens zou nog denken dat de MOT erin zit.
- FUUP: Dat nieuw wasmachien doe ik morgen naar 't containerpark hé...!
- MIE: Hebt ge nog goesting om lepelke lepelke te doen...?
- FUUP: (boos) Niks van, ik ga eerst den biefstuk bakken..., (luider) ...met Dreft.
- MIE: Waarom?
- FUUP: Dan ben ik zeker dat 'm niet krimpt...!!!

DOEK